

Årsmöte 2020

Årsmötet genomfört i Wadköping

Tisdagen den 22 september skedde vårt årsmöte vid Wadköpings Spelgård/uteteater. Mötets genomförande var präglat av rådande Coronapandemi, gällande rekommendationer följdes.

Mötesordförande var Ulf Marcusson och sekreterare Kerstin Pedro. Till ordförande för ÖLIS omvaldes Jan Andersson och till ledamöter omvaldes Håkan Aldevik och Kerstin Pedro samt nyvaldes Thomas Eklund.

Sju nya Hedersmedlemmar utsågs av årsmötet; Sten Berglund, Dixie Ericson, Göran Gunnarsson, Bernt Larsson, Ulf Magnusson, Anders Stenberg och Kjell Wahman. Bild

Text: Thomas Eklund

Höstmöte 2019

Onsdag 6 november Engelbrektskolan, Örebro

HÖSTMÖTE 2019 med ANDERS ADAMSON

C:a 130 medlemmar hade samlats i aulan i Engelbrektskolan i Örebro för att lyssna till före detta proffselitcyklisten Anders Adamson.

Innan Anders påbörjade sitt föredrag hade man samlats i skolans intilliggande matsal för att avnjuta en god landgång med dryck samt kaffe och en bit.

Anders förevisade inför sitt föredrag en sammanställning med några enkla teman

- Cykelentusiast
- Passion
- Dramatiken
- Doping
- Lite trafikförslag ur och i verkligheten

Anders som har ett påbrå från fader Ove, en mycket framstående svensk elitcyklist, som efter sin aktiva karriär var UK-kapten för svenska cykellandslaget där det bl.a. fanns sådana framstående cyklister som bröderna Fåglum, Sune Wennlöf, Bengt Asplund, Ulf Wennlöf och Leif Wigren på herrsidan. På damsidan fanns Marianne Berglund och i nutid finns Emilia Fahlin.

Överhuvudtaget var Örebro i centrum för en hel del cyklister i dessa tider och dessa trakter.

Inte nog med sin egen framstående karriär inom cykel, så har Anders utbildat sig till att nu vara rektor inom skolans värld.

Nästa "ättelägg" i familjen Adamson är Stefan som faktiskt påpekat vid flera tillfällen, sa Anders, speciellt vid familjens julträffar, att han är den som tagit mest medaljer i de svenska mästerskapen, men också i Europamästerskap och framstående placeringar i VM. Det är bara att böja sig för fakta, sade Anders..

Alla tre träffas allt som oftast och träningscyklar tillsammans fast numera mer motionsmässigt. De har och gjorde också reklam i ÖLIS tidning Idrottsarvet med en bild där de har omnämnt Radiocyklisten (en podd som sändes via nätet) på träningsoverallströjorna.

Passionen för cykel fick Anders med sig från vaggan med fadern som kom från Kumla men blev värvad till Crescent i Uppsala, samt en mamma som hejade på genom åren. Numera bor dessa för det mesta i centrala Örebro, men tidvis i Spanien.

På tal om Örebro så berättade Anders om en annan framstående cykelåkare från staden.

Detta utspelade sig tidigt i förra seklet och handlar om Harry Stenqvist. Den som så önskar kan gå in på ÖLIS tidning Idrottsarvet – har man inte kvar den, kan man med fördel gå in på vår hemsida, > olis.nu < och på förstasidan, titta i vänster spalt, klicka på Idrottsarvet och sedan nr 65 Våren 2019, vidare på sidan 16, har Anders skrivit en belysande och initierad artikel om Harry Stenqvist. Här kan rekommenderas en sällsam berättelse samt upplevelse.

Anders har förresten framfört en önskan till Svealandstrafiken att då man tager fram nya namn på lokalbussarna så rekommenderar han just Harry Stenqvist.

Så visade Adamson bild på en elegant italiensk cyklist från tidigt 1930-40-tal han hette Angelo Fausto Coppi men som inte blev så gammal (dog 1966) beroende på att han hade blivit myggstungen av Malariamyggan vid en uppvisning i afrikanska staten Burkina Faso och som det konstaterats i efterhand blev felbehandlad i Italien. Coppi hade oturen att vara som en av världens främsta cyklister när andra världskriget härjade i Europa. "Lägg märke till elegansen på bilden på honom och lägg gärna märke till att cyklister som var många då och är än idag hur han och andra på mångfaldigt sätt visar upp reklam på sina dräkter och cyklar", sade Anders Adamson..

Hur var det i Sverige som exempel på den tiden, fanns det någon reklam att tala om på tävlingsdräkter och på idrottsmän/kvinnor? Nej, sade A., här var cyklisterna föregångare. Än i dag är man i mångt och mycket föregångare vad avser ersättningar och tävlingars omfattning. På gott och ont kanske "...och", sade A. "visst är de eleganta cyklisterna ?.....men så väger de inte många kilogram heller, så de har inte så stora ytor att visa upp reklam på men de gör det med stil elegans", uttryckte en gillande Anders Adamson.

Givetvis kan det finnas avarter av detta med att visa sig i tröja utan att ha varit i solen med lekamen. Ett sådant exempel var den danska cyklist som Anders hade bild på. Bilden där en cyklist hamnat i ett taggtrådsstaket och hur han såg ut efteråt kan ingen glömma eller där läkaren – stående på knä inifrån bilen genom nedvevad ruta - håller på med att sy i en tävlingscyklists skalle....nog fanns och finns det dramatik alltid.

De stora länderna i cykel är fortfarande inom Europa och som exempel gavs – icke helt okända -: Giro Italia, Tour de France och Vuelta Espania, men andra länder runt världen är på gång och framstående cyklister från Bolivia, Colombia och andra Sydamerikanska stater "är på gång mer och mer" och har de senaste åren vunnit i dessa prestigefyllda lopp.

Just dessa lopp och kanske då mest Tour de France ("mitt i svensk semestertid..") har jag varit tillsammans med främst Roberto Vacci. Om NI tror sade A. att vi följer med loppet på plats så gör vi det inte, utan vi får bra förprogrammering och information och sitter i Borlänge. Här visade han en bild på de bägge i studiomiljö, med en större bildskärm i mitten mellan var sin lap-top framför sig.

Detta med doping vidrördes självklart och här pekade vår föredragshållare exempel på detta. En svensk (namngives inte) och icke helt okände Armstrong samt en cyklist från Norge. På fråga från Anders till kvällens publik om någon kunde svara på hur många ggr som Armstrong åkt fast i dopingkontroll, så var det ingen som kunde svara korrekt på den frågan. För Armstrong åkte aldrig dit i kontroll, det var något som kom fram och erkändes efteråt.

Avslutningsvis ville Anders Adamson "slå ett slag" för mer förståelse av buss/- bilförare för cyklister och visade bl.a. en stor bild på en buss hur man rekommenderar avståndshållning mellan buss/bil och cyklister på minst 1 ½ meter. Där till visades en bild från Belgien hur man - på bred gata ska sägas - målat cykelbana i rött och mycket synligt. Kanske något för trafikplanerare att tänka på, tyckte Anders Adamson Han avtackades med varm applåd två ggr om och med en i trä snidad ljusstake med vårt märke ditsatt gjort utav "vår egen" snidare Lars Henningsson. För noteringarna/Sven Arne Ahlberg

Årsmöte/Vårnöte 2019

Onsdag den 3 april Engelbrektsskolan, Örebro

Förplägnad och lotteri

Sedvanlig start med många medlemmar som redan innan kl. 17.00 anlänt till matsalen på Engelbrektsskolan. Till slut kunde vi räkna in c:a 140 som inmundigade landgång, dricka och kaffe och som därefter vid 18-tiden bänkade sig i den närliggande aulan där lotteridragning företogs. Med ett prisbord till ett uppskattat värde av c:a 15 000:-, minsann ett läckert sådant.

Innan själva starten av lotteridragningen presenterades - kortfattat - något om de företag och organisationer som skänkt så fina priser och det framfördes ett stort tack till dem.

Årsmötesförhandlingar

Efter det företogs årsmötesförhandlingar och Ragnar Johansson som vice ordförande i Sällskapet hälsade välkommen och han föreslog parentation för de medlemmar som lämnat oss. På fråga om de samlade ansåg att årsmötet utlysts på vedertaget sätt blev svaret ja! Val av årsmötesordförande företogs och där föreslogs Irén Lejegren vilket de närvarande svarade enhälligt ja till. Till sekreterare valdes Kerstin Pedro.

Genomgicks den tidigare utsända verksamhetsberättelsen och i detta föreslog revisorerna ansvarsfrihet för det gångna årets verksamhet. På fråga från årsmötesordförande om detta kunde accepteras svarades från de närvarande med med acklamation Ja!

Till ny ordförande för sällskapet valdes Jan Andersson enär förre ordförande Jens Schollin på grund av tidsbrist avstod från fortsatt sådan.

Inom styrelsen i övrigt avsåde sig Kjell Wahman fortsatta åtaganden i styrelsen och här valdes Sven Göran Gustafsson in. Det blev omval på Sven Arne Ahlberg och Bo Ericson. Både revisorer, Göran Davidsson och Stig Wallinder och valberedning, Rolf Hallgren, Thomas Eklund och Ove Danielsson omvaldes också.

Sist på på årsmötesförhandlingarna föreslog styrelsen att Ragnar Johansson skulle utses till hedersledamot och såväl nyvalde ordföranden Jan Andersson och årsmötesordförande Irén Lejegren överlämnade diplom och blommor till Ragnar.

Därtill erhöU Kjell Wahman såväl blommor som ett presentkort för sina fina insatser i styrelsen. Kjell kvarstår med sitt engagemang i ÖLIS Aktivitetsutskott. Årsmötesordföranden Irén Lejegren tackades med blommor och en i trä snidad ljusstake gjord av vår medlem Lasse Henningsson.

Så över till inbjudne specielle gästen Magnus Jernemyr

Storväxta Magnus Jernemyr (2 meter över havet) presenterades och hans framträdande blev till ett trevligt samtal mellan honom och vår egen Håkan "Lillis" Olsson och det blev ett mycket trevligt samtal.

Magnus, född i Orsa, bodde som tonåring i Borlänge där han som sista-års-junior i Borlänge HK blev värvad till Redbergslids IK i Göteborg där han bl.a. blev svensk mästare 7 ggr. Efter en allvarlig skada i nacken (efter ett par år) och en tids rehabilitering återvände Magnus med god skärpa och blev en av den tidens (00-10-talet) en av världens främsta försvarsspelare i handboll. Detta resulterade i sin tur i att han blev värvad till Barcelona som då var och fortfarande är en av de större klubbarna i

handbollsvärlden. Här var Magnus med om att erövra främsta Champions Leaguetiteln en gång och blev spansk mästare 3 ggr.

Till sina meriter kan Magnus också lägga till OS-silver 2012 efter knapp förlust (21-22) i finalen mot Frankrike. Han återvände så småningom till Sverige efter att han också spelat i Tyskland som proffs ett par säsonger.

Under sin aktiva period som spelare tillhörde han "Bengan Boys" en tid som får anses vara den främsta landslagsperioden för Sverige. Bengt "Bengan" Johansson hade och har Magnus stor respekt för, med sin ledarstil och sitt konstruktiva tänkande i spelet.

På frågan om det finns någon spelare som han kunde framhålla så tyckte han det var svårt, men framhöll ändå Stefan Lövgren som en av de främsta. En annan spelare som det nämndes om var Ljubomir Vranjes, 166 cm i strumplästen, en fantastisk, trevlig och framgångsrik person. Ja när vi var ute i andra länder och han skulle köpa jeans till sig själv, detta lilla muskelknippe, så var det inte så lätt, det fanns helt enkelt inte hans storlek i lager.

Hur var det att spela mot ryssar och spelare från Balkan (f.d. Jugoslavien), fransmän och spanjorer så var det alltid hårda matcher och det var inte alltid så lätt heller att försvara mot exempelvis ryssar som ofta var större och tyngre än en själv, det säger inte lite, observera Magnus höjd över havet. "Hur många språk behärskar du?" var en fråga från Lillis. "Ja, jag kan väl göra mig förstådd på svenska, tyska, engelska, något franska och en aning katalanska, en blandning mellan spanska och franska."

"Numera har du andra intressen?" "Ja, jag har en sambo nere i Askersund och vi har ett gemensamt intresse i detta med travhästar och har väl haft turen och fått tag i några fina exemplar och turen också att vinna något som ägare." ¹⁾

"Ja, turen ska man ha med sig annars går det inte de kretsarna," svarade Lillis som själv har viss erfarenhet från den branschen.

"Andra intressen?" "För närvarande är jag rådgivare till några duktiga 18-19-åringar i handboll och kan ge - förhoppningsvis- vissa bra råd för deras fortsatta framgång i handbollslivet.

"Hur är det, har du tjänat någon slant på handbollslivet?" "Jo visst, det ska jag inte neka till men det är lite mer privat, tycker jag. Även om handbollsproffs tjänar en hacka nere i Europa så kan det inte jämföras med fotbollsspelare eller med vissa basketspelare, en sport som är väldigt stor ner över Europa."

"Nå väl, vad har du för planer för den närmsta tiden?" "Ja, nu ska jag i morgon bege mig till Barcelona för vi har fortfarande en lägenhet där nere och för att där avnjuta våren."

Magnus erhöll även han en i trä snidad ljusstake - utförd av Lasse Henningsson - som särskilt tack och för ett trevligt framträdande.

**Noterat av
Sven Arne Ahlberg**

Höstmöte 2018

Tisdag den 6 november

Engelbrectsskolans aula, Slussgatan, Örebro.

Ett 130-tal medlemmar hade samlats i Engelbrectsskolans aula denna eftermiddag för att få vara med om finalen i ÖLIS och Länsradions frågesporttävling "Vi hänger med". Finalen utspelade sig mellan "Team Blå Bergen" och "Lag Glada Laxarna" från Sydnärke, de kommer företrädesvis från Laxå-trakten.

Undertecknad inledde mötet med att hälsa alla välkomna, däribland ÖLIS nya ordförande Jens Schollin, efter att sedvanlig landgång och kaffe och gott fikabröd avsmakats i intilliggande matsal. Därefter vidtogs lotteridragning och det var 55 olika vinster i potten, därtill ett par halva-pottenlottereringar som sålts, så det fanns gott om medlemmar som kände sig belåtna på hemvägen från evenemanget. De närvarande uppmanades också att titta in på ÖLIS hemsida >olis.nu< där vi söker uppdatera vad som händer inom ÖLIS verksamhet, både före och efter händelserna/träffar och utställningar m.m. Så vidtog frågesporttävlingen.

Det kunde konstateras, och till stor glädje för många medverkade, att Mats Dahlberg, en välkänd röst i etern under många år i Sveriges Radios Sportradion, fanns med som en extra utfrågare uppe på scenen i ett antal frågor till de tävlande lagen.

Mats berättade själv att han råkade ut för en stroke för ett drygt år sedan, då han var på uppdrag för SRs sportredaktion, när han skulle rapportera från match mellan Mora IK och Leksands IF i ishockey.

Göran Gunnarsson, för dagen duktig programledare, inledde med att berätta om Länsradions verksamhet som bygger helt på ideella krafter och man har sändningstider vardagar mellan kl. 10.00-13.00. Kvällsreprise 22.00-24.00 över Örebro (fredag 16.00-18.00) Han vädjade också till de församlade i aulan att anmäla sig till en radiogrupp där man kunde få göra sig hörd om program och musikunderhållning i framtiden.

Referat Sven-Arne Ahlberg

Vårmöte 2018

Onsdag den 11 april

Årsmöte/Vårmöte, Engelbrectsskolan i Örebro

200 medlemmar hade hörsammat inbjudan och anmält sig att närvara på årets vårmöte och årsmötesförhandling.

Sedvanligt öppnades portarna kl. 17.00 för möjlighet att umgås i matsalen i Engelbrectsskolan för medlemmarna, där föreståndare Susanna Grading-Runebark dukade fram de förbeställda landgångarna från Smörgåsbutiken. Därtill fanns både fin kaka och kaffe i ordningsställt.

Kl. 18.00 startade utlottning på de populära lotterierna, som gick åt "som smör i solsken". Prisbordet är imponerande och stort arbete ligger bakom anskaffning utav vinster främst då av Kjell Wahman. Därtill också utdelning av vinst på tipspromenaden som fanns i foajén. Nils-Olof Åhsman blev vinnare i den tävlingen med 11 rätt. Två personer gick också hem med en rejäl slant i fickan/plånboken då de blev vinnare i "Halva-potten-lotterierna".

Sven Arne Ahlberg informerade därefter om hur lätt man kan komma åt information på vår hemsida och hur man med lätthet kan finna samt hålla sig uppdaterad på vad som händer i vårt sällskap. Han framförde också ett tack till de företag som hjälpt ÖLIS med vinster till lotterierna.

Kjell Sunesson informerade ytterligare om den frågesportävling som ska arrangeras i höst i samarbete med Länsradion. Anmälan om lag bör vara inne senast 31 maj och redan nu har lag från Laxå anmält deltagande. Sunesson hoppades att "hugade tävlande" skulle kunna sätta ihop lag med Örebro-anknytning. Information hade dessutom sänt ut i samband med senaste utskicket av Idrottsarvet.

Ur årsmötesförhandlingarna

Årsmötesförhandlingarna avseende verksamhetsåret 2017 vidtog varvid ordförande Kjell Sunesson hälsade välkommen, öppnade mötet och parentation för avlidna medlemmar hölls.

Till ny ordförande i ÖLIS valdes Jens Schollin. Jens var för dagen utomlands, men han hade framfört en hälsning och tackade för förtroendet att väljas som ordförande.

Rolf L. Lundin utsågs av årsmötet till Hedersmedlem inom ÖLIS . Rolf hade av hälsoskäl inte möjlighet att kunna närvara utan kommer att erhålla sitt diplom och blomma vid ett annat tillfälle, genom försorg av undertecknad.

Beslutades att Kjell Sunesson och Laila Sunesson utses till Hedersledamöter inom ÖLIS. Dessa två fick emottaga diplom och blomma utav vice ordförande Reingar Johansson.

Håkan Loob

Den f.d. elitspelaren och ishockeyproffset Håkan Loob, boendes i Karlstad, hade inbjudits som gästtalare på vårt vårmöte och han startade upp med att... "vad jag har längtat att få komma till er , det har jag väntat på länge ska ni veta" (hur nära sanningen detta var/är går inte att bevisa, skrivarens anm.). Trevlig och glad visade det sig i alla fall att han var, den gode Håkan, med sin fina och genuina gotländska dialekt.

Sitt ursprung på faderns sida -namnet Loob- visade att släkten kom från Estland och hans fader - då tolv år- tillsammans med några övriga ur familjen lyckades fly under andra världskrigets slutskede efter sitt andra stora försök. Dåvarande familjen hamnade

till slut på Gotland (efter lite rundturer i södra Sverige) och farfadern fick arbete på den stora cementfabriken i Slite där också Håkans pappa så småningom fick arbete. Där i Slite fick Håkan sedan sin unga uppväxt.

Den sport som så småningom kom att bli mest betydelsefull i de unga åren var bordtennis och han måttade med fingrarna med ett mycket litet mellanrum mellan tumme och pekfinger "att så här nära var det att Håkan Loob skulle bli bordtennisspelare istället för ishockeyspelare, men nu står jag här med den erfarenhet jag fick inom ishockey, och det är jag glad för".

Han blev uttagen i Gotlands TV-pucklag 1975 och där fick en framstående ledare inom ungdomsishockeyn i Sverige, Tommy Töpel, ögonen på lille högerföttade spelaren och gav Håkan både råd och idéer på sin fortsatta ishockeykarriär.

Håkan kom så småningom att hamna i Karlskrona Ishockeyklubb och där en framstående - enligt Håkan - tränare (och det kan många örebroare också hålla med om) nämligen Des Moroney som hade varit i Örebro några få år innan Håkan Loob lärde känna honom. Des hade både spelat och varit tränare i dåvarande Örebro Sportklubbs ishockeylag, sedermera Örebro IK.

Loob fick sedan en påringning i sitt dåvarande arbete på ett lager för Intersport. Det var en man som sökte honom. Håkan trodde man skojade med honom, men det visade sig att det var ingen mindre än den framstående tränaren i Färjestads BK, Conny Evensson, som hade en önskan att få knyta den duktige högerforwarden till sitt lag i Karlstad.

Till det ska sägas att det fanns ett par spelare som också hjälpte till att Håkan skulle landa i Karlstad nämligen Thomas Rundqvist och Tommy Samuelsson. Att Färjestads BK sedan lyckade medverka till att den nyvunna stora kärleken Marie (hans hustru som också fanns med i salen vid Håkans föredrag denna dag) kunde få jobb på lasarettet i Karlstad och det minskade inte förutsättningarna för spel i FBK.

1981 tog Färjestads BK sitt första SM-guld med Håkan ingående i laget och det skulle bli många fina år i Karlstad både som spelare och ledare inom Färjestads BK.

Håkan berättade både med foton och med filmer från matcher och gav exempel på händelser och personer han fått möta genom åren det "det är jag oerhört glad för" sade den ödmjuka gotlänningen för några värmländska idiom kunde inte urskiljas i berättelsen.

De 6 år han fick möjlighet spela i Calgary Flames (Canada) har heller inte gått förbi "bara så där". Han fick vara med om "ta hem" Stanley Cup och visade för staden - som hade folkmängd på ca 700 000 innevånare och i någon nyhetsartikel beskrevs att ca 400 000 var ute på stan och celebrerade laget - när de fick passera i lång procession genom staden under flera timmar.

Håkan var också med och tog hem guldmedaljen för Sverige i OS i Lillehammer, den berömda och omtalade matchen där straffavgörandet skedde med Peter "Foppa" Forsbergs berömda straffmål (vilket ju senare blev uppmärksammat med frimärke.)

När så Håkan, med familj, återkom till Karlstad som spelare blev han efter avslutad spelarkarriär omedelbart utsedd till Sportchef och det var han i tre år. Därefter var han både Marknadschef och så småningom VD för Färjestads BK:s bolag med tidvis nästan 100 anställda (inkl spelare, tränare, m.m.) det har numera Håkan dragit sig tillbaka från och han är numera frilansare i både det ena och det andra. Senast var han expertkommentator i TV från OS i Sydkorea.

Avslutningsvis blev det några korta frågor och Håkan tackades där undertecknad

överlämnade en bok om Tord Grip och dennes biografi samt en snidad ljusstake i trä utförd av vår medlem Lasse Henningsson.
Allt igenom en lyckad kväll enligt många.

Noteringar av Sven Arne Ahlberg

Höstmöte 2017

Torsdag den 9 november

Höstmöte, Engelbrektskolans aula och matsal i Örebro

- Är du klar Agne, säger Sven-Arne Ahlberg i mikrofonen.

Mer än 170 förväntansfulla åhörare i Engelbrektskolans aula lystrar och tittar upp mot scenens fördragna mörka ridå.

- Nej, hörs det lite svagt bakom ridån.

Vi får vänta lite till på Agne, säger SAA. Vi ligger lite före i tidsschemat, jag skall försöka tala lite saktare...

Höstmötet hade inletts på traditionellt sätt med förtäring i matsalen och tipspromenad och lottförsäljning. Många nöjda vinnare hade hämtat sina vinster från vinstborden, inklusive de två vinnarna av "halvapotten" B-O Nordh och Anders Andersson.

Tipspromenaden vanns av Lennart "Berga" Bergqvist med full pott 12 rätt. Gösta Carlsson kom tvåa. Han hade även 12 rätt men skiljefrågan om publiksiffran på Ullevi 1959 vanns av Lennart. Johnny Larsson kom trea med 11 rätt. Publikrekordet från Ullevi var 52 194 åskådare.

Sven-Arne informerade om höstens förestående aktiviteter, närmast caféträff med kombinerad Wall of Fameutställning i Hallsberg, onsdag 15 nov. Sven-Arne uppmanade också framtida höst- och årsmötesdeltagare att komma in med anmälningar i tid. Detta för att säkerställa att beställd förtäring räcker till de som kommer till mötena.

Ordförande Kjell Sunesson hade också informerat om Wall of Fame. Där nästa steg kommer att presenteras 14 mars 2017. I likhet med premiären kommer presentationen av de nya fyra utnämnda ske på Slottet i Örebro i Rikssalen. Kjell berättade också om ett pågående projekt, kvinnors idrott, som fått akademisk förstärkning genom Daniel Alsarve från Örebro Universitet. Projektet är tänkt att utmytna i en utställning, 2:a kvartalet 2019, i samarbete med Länsmuséet i Örebro. Kjell redovisade också pågående insatser med att stötta skapandet av lokala idrottshistoriska sällskap, fristående men med samarbete med Länsförbundet. Kumla, Nora och Laxå finns redan. Fler är på "G", avslöjade Kjell.

'Rädda bilden'-projektet tog Kjell också upp, ett pågående jobb inom ÖLIS att överföra analoga bilder till digitala. Som är ett led i att förbereda oss för framtiden där vi genom modern teknik kan sprida våra bilder till flera mottagare. Han uppmanade också till besök på ÖLIS utställningslokal på Slottsgatan. Två nya utställningsskärmar finns på plats, Kents Gubbar och Ingmarscupen. Nya 'tokiga idéer' är välkomna, avslutade Kjell.

Ut genom ridåerna och in på scenen kom Agne Jälevik klädd i orange skjorta och röd kavaj. Den från 70-talet välkända kavajen hade TV-sportens logo på bröstfickan.

- När vi var ute på resor på den tiden, trodde folk att vi var en orkester, avslöjade Agne. Kavajen har nog förvarats olämpligt, för den har krympt, förklarade han. Leendet avslöjade ironin i förklaringen som lockade till skratt. Många igenkännande leenden och skratt kom det att bli under Agnes framträdande denna afton.

En video som presenterade vad Agne upplevt som sportjournalist fick vi beskåda. En Stopptid gjord av Jens Lind. -Den består mest av överdrifter, men lite mallig är jag att ha fått en alldeles egen Stopptid av Jens, tyckte Agne. En kavalkad av TV-sportkändisar framträdde bl.a. i filmen och delgav sina tankar om vad Agne betytt för dem. Han berättade om uppväxten på landet utanför Lidköping. Ett strängt frikyrkligt präglat hem,

där t.ex. spetsiga skor och idrott sågs som ytterst olämpligt. -Det kan tyckas märkligt att jag kom att hamna i idrottens värld med den bakgrunden, sa Agne. Han berättade om vägen in i idrottens värld under studier vid Göteborgs universitet i slutet av 60-talet. Han skulle utveckla sin folkskoleläraryrkesutbildning och studerade till ämneslärare. Via en annons i GP, där man sökte efter lokala idrottskrönikörer, kom Agne att hamna hos läromästaren Lars-Gunnar Björklund. Han blev en av 'Lars-Gunnars pojkar'. -Jag kom även att göra ett 15-tal engelska fotbollsmatcher för Tipsextra, sa Agne.

En mängd anekdoter fick vi oss till livs. T.ex. om Agnes premiärreportage för TV. Ett reportage om SM i sportflyg. -Det blev aldrig visat, avslöjade Agne. Samma dag skedde den tragiska olyckan där Joakim Bonnier omkom. Men filmrullarna, som avväjades på den tiden, lär finnas någonstans. Men ingen har lyckats hitta dem trots idoga försök, konstaterade han.

Vi fick ta del av att antal filmklipp från Agnes långa karriär, många av dem välkända idrottshistoriska minnesmärken. Fotbolls-VM 1994 i USA, inte minst. Agne hade fått en privilegierad position som journalist bakom målet där Ravelli gjorde sina legendariska straffräddningar. Dessutom hade Agne blivit tilldelad trettio sekunder direktintervju med förbundskaptenen Tommy Svensson. Euforin hos Tommy i den intervjun var påtaglig. -TV handlar ju om att kunna förmedla känslor, fastslog Agne.

Känslor i högsta potens blev det i filmen om travloppet Prix d'amérique i Paris, 1995. Helen A Johansson, som första kvinnliga kusk vann med Ina Scott. Dramatiken och känslorna skildrades från åskådarplats med Kjell P Dahlström i huvudrollen. Kjell P var Helens man. Hans inlevelse och känslöexplosioner är klassiska, tack vare Agnes reportage.

Sveriges radio och TV var ett bolag på tidigt 70-tal, påminde Agne. Han hamnade i Örebro 1972. Med legender som Rune Ruhnbro som chef, kollega med Rolf Sund, Rune Åhrling och ikonerna Gunnar Åslund. -Bandy var ju stort i Örebro med omnejd, sa Agne. Därmed blev det att jag fick vara med om Sveriges första seger mot Sovjet, de oslagbara.

Agne uttryckte sin största beundran för Håkan Sundin som ledare för det idrottshistoriska laget, bl.a. med det geniala taktiska draget att inte låta Mats Karlsson spela mot ryssarna i vänskapsmatcherna före VM. Mats' enorma skott kom som en total överraskning för dem. Det blev matchavgörande med hans projektiler på hörnor och frislåg.

Hockey-VM 1987 fick vi även se en glimt ifrån. Nutida "tic-tacspel" i fotboll, förädlad av Barcelona, hade sin förebild i hockeymålet vi fick se med Bengt-Åke Gustavsson som speldirigent. Uttrycket "pucken gick som på ett snöre" kan inte exemplifieras bättre. Motståndarna, inklusive målvakt, var totalt bortkollrade.

-Där hade t.o.m. morsan gjort mål, kommenterade Tomas Sandström det hela, enligt Agne.

Av många underhållande filmer och inslag vi fick ta del av ett annorlunda inslag som Agne gjorde för Lilla sportspegeln. Inslaget stämde till eftertanke om synen på barnidrott bl.a. Det var från en resa till Förenade Arabemiraten 1990. Reportaget handlade om kamelrace. Ryttarna var småpojkar. Vi fick följa en 11-årig pojke, från tidig morgon kl. 6.30. Pojken kom från Sudan för att delta i tävlingen. En mils studsande ritt på en hård kamelrygg. Han slutade 24:a i racet. Efter tävlingen fick hans stå till svars inför kamelägarna varför han inte hade lyckats bättre. Epilogen var desto mer tragiskt gripande. Agne förklarade att han flera år senare fått information om att de unga pojkryttarna blev sterila i vuxen ålder. Detta p.g.a. det hårda dunkande av sina testiklar mot kamelryggen.

Desto gladare miner blev det med inslaget om Henrik "Henke" Larsson. Den unge Henke, med rastaflätor, skojade friskt på planen med erfarna allsvenska fotbollsspelare. Henkes ödmjuka framtoning imponerade i intervjun efter matchen. Blåklockorna under ögonen förklarade han med att det kunde man få om man deltog i spelet. Inget gnäll om ojust spel. Agne ställde frågan om vem som kan anses vara Sveriges bästa fotbollsspelare genom tiderna. Han begärde ingen handuppräckning, men menade att det var omöjligt att förbigå Zlatan Ibrahimović. Personligen tror jag att många skulle ha röstat på Henke, om det blivit en omröstning just då...

-Vad gör du nuförtiden, sa Agne att han numera svarar på att han jobbar i ett ideellt företag. Han sköter disk, damning och tvättning på hemmaplan, men är även engagerad i Nacka golfklubb och sjunger i kör.

Barnbarn är en viktig del av tillvaron, förklarade han.

Sven-Arne Ahlberg steg in på scenen och inbjöd till frågor. Det kom inga. -Inga frågor, då var det väl bra, tyckte Agne under skratt från publiken.

Sven-Arne överräckte blommor och en present från träsnidare Lasse Henningson. Uppskattande applåder underströk publikens delaktighet att det hade varit ett bra framträdande.

**Noterat av
Rolf L Lundin**

Årsmöte Våren 2017

Onsdag den 5 april

Vår- och årsmöte, Engelbrektsskolan i Örebro

Årsmötesförhandlingarna hölls sedvanligt på Engelbrektsskolan i Örebro och i dess aula. Innan dess hade dock de närvarande 225 medlemmarna hunnit intaga både landgång, dricka och kaffe med god kaka.

De uppskattade lotter som såldes före gick åt som "smör i solsken" och vinstdragningen blev snart avklarad. Detta gjorde att själva årsmötesförhandlingarna senare snabbt kunde klaras av.

Det i sin tur gjorde att Håkan "Lillis" Olsson fick tillfälle att plädera för travlopp på Mariebergs Travbana påföljande dag och anslå samt påpeka för Lunchtrav och Caféträff den 1 juni. Detta senare hade medlemmarna erhållit information om i samband med utskicket av senaste medlemstidningen Idrottsarvet.

Så vidtog årsmötesförhandlingarna och de i salen närvarande hälsades välkomna av ordföranden Kjell Sunesson som öppnade mötet.

Det hölls parentation över de under året avlidna medlemmarna.

Till årsmötesordförande valdes kommunalrådet i Kumla, Andreas Brorsson och till sekreterare Kerstin Pedro. Till protokolljusterare valdes Lasse "LP" Petterson och Kim Norberg.

Så genomgicks verksamhetsberättelsen som inte föranledde någon särskild åtgärd men kassör Håkan Aldevik förtydligade några särskilda poster, samt avslutningsvis i denna del, vädjade till medlemmarna "att då man numera från offentligt håll önskar mindre kontanthantering, så när vi träffas till större sammanhang, som idag exempelvis, kostar det nå´n extra krona, och att man kanske i förväg kunde göra inbetalning per bankgiro då det underlättar för alla".

Vad avser val så omvaldes Kjell Sunesson som ordförande kommande verksamhetsår, likaså omvaldes Sven Arne Ahlberg och Bo Ericson som ledamöter på två år, medan Göran Gunnarsson avböjt som ledamot och ersattes av Kjell Wahman. I övrigt på valsidan omvaldes revisorer och valberedning. Under "övriga frågor" vädjade Kjell Sunesson till de närvarande om hjälp att kunna identifiera många av de personer och händelser som finns på våra foton nere på ÖLIS kansli. Tag gärna kontakt med någon inom styrelsen så kan vi kanske hjälpas åt, vädjade Sunesson.

Därmed tackades Andreas Brorsson och Kerstin Pedro och därtill avtackades Göran Gunnarsson med blommor.

Åsa Sandell

Åsa röntede omedelbart ett fint mottagande av de 225 närvarande medlemmarna. Hon berättade att hon växte upp i Lillån, spelade sedermera basket i KFUM Basket och hade minsann inga tankar på detta med boxning som skulle komma senare i livet. Hon flyttade så småningom till Malmö och studerade samtidigt vid Lunds Universitet. Hon "hade kommit ifrån detta med tävlande, men blev inspirerad av att fortsätta träna dock inte i första hand som boxare mer som en motion men blev intresserad för det var på ett sådant ställe boxningsträning även fortgick".

Hon fick pröva på och "fick lite intresse för boxning" och så småningom en och annan rejäl blåtira . Detta visade hon exempel på i några av de foton hon hade från sin boxningskarriär.

Som 28 åring startade hon tävlandet och på meritlistan kan nämnas att Åsa har 4 SM-guld och ett EM-guld bl.a. Hon har även deltagit i en landskamp i Göteborg mellan Sverige och Kanada. Till detta ska tilläggas, sa den ljusa och snygga tjejen på scenen att "det fanns mycket motstånd mot kvinnlig boxning då... och kanske finns än idag".

Det gick dock så pass bra i Sverige att hon vid något senare tillfälle sökte proffsboxningslicens via promotor i Tyskland bl.a. (Proffsboxning var fortfarande förbjudet i Sverige vid denna tid). Hon hade dock större planer skulle det visa sig så småningom och efter en hel del provningar for hon över till USA och New York. Samtidigt som hon prövade sig fram arbetade hon som kulturskribent och krönikör för Helsingborgs Dagblad.

I träningslokalen fanns det en vid krets av kulturinslag d.v.s. av personer allt från vita, afro-amerikaner, kariber, muslimer av olika slag, indier... "där fanns allt och alla med ett gemensamt intresse, nämligen boxning, mest män givetvis".

Livet var hårt och hon kom åter till Sverige för en tid men för att åter söka lyckan på heltid och bli tjänstledig från den skånska dagstidningen så hyrde hon sig i ett "kyffe av enklare slag" för att 6 dagar i veckan träna boxning. Det handlar givetvis inte enbart att slå på en träningsboll och träningsmotståndare utan träningen var allsidig och hon hade en krävande afro-amerikaner som tränare. "Ni kan ju bara tänka er synen att på en flygplats eller på annan offentlig plats kommer det en blond tjej alldeles blåslagen och svullen i ansiktet tillsammans med en färgad man, vilken uppmärksamhet sådant skapade". Vad folk tänkte kan man ju bara ana

Vid 37 års ålder skulle det dock startas upp en proffskarriär och 2005 gick hon en omtalad match mot Laila Ali (Muhammad Alis dotter) som blev en knapp förlust.

Vid 40 år ålder tyckte hon dock att det fick räcka och hon erövrade en världsmästartitel i Göteborg 2007 mot Dakota Stone med domarsiffrorna 2-1. Efter ytterligare en match detta år var det slutboxat och Åsa satsade på den civila karriären.

Åsa är, som tidigare nämnts, kulturjournalist, krönikör i media, författare och moderator. Hon bor med sin familj i Nora där hon numera också driver ett gym. Hon har de senaste två säsongerna deltagit i det populära TV-programmet "På spåret" och hon var med i "Mästarnas Mästare 2010".

Hennes föredrag avslutades med en rejäl applåd och hon avtackades med ett träsnideriarbete av Lars Henningsson och blommor.

Innan Åsa lämnade oss skrev hon dedikationer i några av de böcker hon hade med sig till försäljning.

Från ÖLIS tackar vi och bugar!

**Noterat av
Sven Arne Ahlberg**

Höstmöte 2016

Onsdag den 16 november Engelbrectsskolans aula och matsal

Med över 200 medlemmar närvarande på årets höstmöte blev kvällen lyckad, enligt många.

Lotterier med fina och många vinster sålde slut på ganska så kort tid. Efter att vinsterna blivit avhämtade tog vår ordförande Kjell Sunesson till orda och gjorde en snabbresumé av vad som förevarit i vår verksamhet under 2016 och även om det återstår ett par evenemang i form av Caféträff i Nora den 30 nov och en träff med ledande kvinnliga ledare inom idrotten med åtföljande luciatablå den 13 december så blev den stora händelsen med Wall of Fame ett utomordentligt lyckat arrangemang på slottet i februari med landshövding Maria Larsson som fanns med i "de främre leden". Sunessons sammanfattning av året försiggick i form av liknelse med en fotbollsmatch och blev därmed en smidig övergång till dagens huvudgäst tränaren, ledaren och coachen Hasse Backe.

Hasse gjorde en snabb översikt till en början med att på storbildskärmen presentera de sedan i slutet av 70-talet föreningar/organisationer som han haft möjlighet att verka i och gick sedan över till att berätta om sina erfarenheter och de upplevelser han fått då han verkat i internationella sammanhang, föreningar och landslagsuppdrag.

Han höll sig till målbilder och riktlinjer för sitt verkande genom åren. I mitten av allt fanns Fundament och där ifrån berätta om exempel på och ut ifrån det: Värderingar/Värdegrund/Trovärdighet-Målbilder-Regler/Respekt-Öppen kommunikation och att detta med fördel kunde upprepas under till och med spelare med jämna mellanrum. På den vägen med motivation erhålla de gemensamma målbilder som sammanställts i föreningen eller organisationen.

Hasse gav exempel på hur positivt han upplevt verksamheten inom FC Köpenhamn i 5 år och Red Bull Soccer i New York med två vitt skilda kulturer i mångt och mycket, men om man sammanställer och använder ovannämnda riktlinjer "kommer man långt..."! Genom sina år inom den internationella fotbollen har han mött mängder av olika personligheter och organisationer och han gav flera exempel på detta.

Ibland var det nära att man måste "balansera på knivsegg" hur vissa spelare skulle och borde samt kunde behandlas. Mycket intressant, tyckte flera i åskådarleden denna kväll. I de internationella föreningarna var det mycket och ofta "de högprioriterade" (stjärnorna) som det handlade om att "ha med sig" för att då få ut så mycket av laget. Om dessa "underpresterade" gick det inte alltid så bra.

Hasse Backe visade också videoklipp från händelser där han själv fanns med i någon form men också matchhändelser och ett par av dem var då han var med som tränare tillsammans med gode vännen, samarbetspartnern samt coachen Sven-Göran Eriksson i Manchester City och där man under en säsong slog Manchester United två gånger. "Det känns bra att kunna ha slagit Alex Ferguson och tagit full pott dessa gånger, det sitter bra för självförtroendet om inte annat".

Hela föredraget på en dryg timma "kändes bra", sade många efteråt "och han ska ha heder av sin berättelse" som avslutades med ett kort videoklipp på och om Sven-Göran Eriksson som gav goda råd och av vilka han anammat mycket av i sin egna verksamheter.

Hasse Backe avtackades och erhöll en minnesgåva tillverkad av trädsnidare Lasse Henningsson utav vår ordförande Kjell Sunesson.

Noteringarna av Sven Arne Ahlberg

Onsdag 6 april 2016

Års- och vårmöte på sedvanlig plats i Engelbrektsskolan

"Välkomna", hälsade Håkan "Lillis" Olsson. Håkan berättade att han ombetts vara ersättare insjuknade Sven-Arne Ahlberg. "Lillis" löste uppdraget som presentatör på ett mycket förtjänstfullt sätt.

Ca 220 deltagare hade infunnit sig till vår- och årsmötet i aulan på Engelbrektsskolan. Omvittnat välsmakande landgång med dryck samt kaffe och kondisbit hade redan intagits i matsalen. Tipspromenad, med kluriga frågor sammanställda av Kjell Wahman, var likaså avklarad.

På scenen bakom Håkan fanns skärmutställningen med 'startelvan' i Wall of Fame uppställda i bokstavsordning.. "Det är nå't fel med uppställningen av Wall of Fame", sa Håkan. "Åhrling är placerad längst ute på ena sidan. Inte spelade väl Rune Åhrling på kanten, han var väl alltid i centrum av planen och händelserna". Stämningen infann sig omedelbart i lokalen med åtföljande glada skratt.

Lottdragning följde direkt därpå. Fem olika prisbord med fina vinster, en varuhink samt även 'halva-potten' med ettusen kronor i handen till den glade vinaren. Tipspromenaden vanns, med elva rätt, av Håkan Nykvist, som fick ett antal fina böcker i pris. "Så du kan lära dig ännu mer till nästa gång", tyckte Håkan.

Håkan annonserade att de som inte vunnit inte behövde gå lottlösa från mötet, det fanns böcker att plocka med sig från ett uppdukat bokbord med dubblettböcker som biblioteksutskottet välvilligt hade plockat ihop. Böckerna fanns på plats att plocka för sig helt gratis. Han aviserade även kommande kvalhandboll i Lindesberg, även en hästresa med Aktiva seniorer till Täby galopp och Hovstallet där ÖLIS medlemmar inbjöds att delta. Han uppmanade också deltagarna att besöka vår fina utställning på Slottsgatan och inte minst att ta del av de 650 idrottsfilmerna som finns på Stopptid.

"Därmed är jag klar", sa Lillis, "och jag ser att vi ligger före i tidsschemat. Det är bara för mig att lämna över till vår ordförande Bo Astvald, så får han ta hand om årsmötet", avslutade Håkan. Applåder avtackade den rappe Håkan och välkomnade Bo upp på scenen.

Bo Astvald hälsade alla välkomna till årsmötet, med ett särskilt välkommen till inbjudne mötesordföranden Irén Lejegren. Bosse bad alla närvarande att stå upp och utlyste en stunds tystnad över de styrelse-, utskotts- och övriga medlemmar som gott bort under det gångna året.

Irén Lejegren, regionråd samt ordförande för Nämnden för regional tillväxt i Region Örebro län, valdes formellt till mötesordförande efter valberedningens förslag presenterat av Rolf Hallgren. Hon tackade för förtroendet och även den goda smörgåsen. Hon uttryckte sin beundran för den fina Wall of Fame-utställningen. Hon avslöjade att Rune Åhrling, Agneta Andersson och Stig Blomqvist var personer hon haft personlig kontakt med. Hon kände sig stolt att få finnas på samma scen som dem och alla de andra.

Årsmötet ledde hon med rask och säker hand. De stadgeenliga förhandlingarna redovisas i vederbörligt protokoll på annan plats. Här noteras endast att nyvald ordförande blev Kjell Sunesson, välmeriterad i idrottssammanhang i Örebro län. Kjell har varit verksam som tränare i dåvarande ÖIK både junior och seniorlag från 1978-1982. GIH-chef under många år, ordförande för Örebro läns ishockeyförbund under 10 år m.m. En synnerligen välmeriterad ordförande med ett djupt och brett kontaktnät inom idrottsrörelsen. inte bara regionalt utan även på det nationella planet.

Årsmötet avslutades med hedersdiplomutdelning till de stadgeenligt förtjänta. Hedersordförande - Bo Astvald, hedersledamot - Rolf Sund, hedersmedlemmar - Magnus Enhörning, Göran Gillberg, Olle Larsson, Lars Segelberg och Stig Wallinder. Bo Astvald, mötessekreterare Kerstin Pedro och mötesordförande Irén Lejegren tilldelades varsin blombukett, Irén även en ljusstake som tack för deras insatser. Publiken gav samtliga en värmande applåd.

Kjell Sunesson påbjöd en fem minuters paus, tack vare att tidsschemat medgav detta.

"Nu dags för kvällens huvudattraktion, RF:s ordförande, Björn Eriksson, vänligen bänka er", påbjöd Kjell.

Därmed ämnade Björn Eriksson scenen. Han greppade mikrofonen men tillkännagav att han inte tänkte utnyttja den. Han genomförde sitt anförande med hög stämma och på sitt oefterhärmligt energiska sätt i ett högt tempo. Han tog av sig kavajen efter ca tio minuter. Han meddelade att RF hade en strategi men att han denna kväll skulle ge en mer personlig bild av den formella strategi som förbundet antagit för framtiden. Han angav flera problemområden, bl.a. kommersialismen i de högsta divisionerna i fotboll och ishockey, där idrotten blivit mer och mer lika med underhållning. RF:s uppgift, enligt Björn, är att verka för föreningarna, men att ej skapa motsättningar mellan de kommersiella intressena och föreningsidrotten. Han berättade att RF hade haft ett ovanligt besök av statsministern samt idrottsministern. "De spelar ingen roll om de är röd eller blå, där finns en samsyn", ansåg Björn. Tre viktiga områden för RF, var enligt statsministern:

1. Folkhälsan 2. Integrationen (idrotten förenar människor) 3. Internationella evenemang.

Björn redovisade det han kallade för sina tio budord inför framtiden. Här noteras några av de saker han tog upp, bl.a. att "Vi måste ändra oss, vi är 3,2 miljoner medlemmar i 24 tusen föreningar, vi måste bli bättre på att föra det offentliga samtalet, vi får 'pudla' d.v.s. säga att vi hade fel och komma igen med nya idéer. En enad idrottsrörelse är stark. I vissa fall välkomna kommersialism och entreprenörskap", där gav han ett exempel från Bromma där damerna i klubben gått samman och jobbade framgångsrikt med egna initiativ. Han menade också att barnen är viktiga att få kvar upp i åldrarna inom idrotten. Han ansåg att RF borde verka för ett livslångt idrottande.

Han tog ett exempel med en triangel som representerade det gamla synsättet, med en bas av breddidrott och en spets av elitidrott. Hans vision var en rektangel där alla omfattades i idrottsrörelsen, han var tydlig med att han inte trodde på att det kommer att skapas några nya specialförbund i RF under kommande år.

Björn inbjöd avslutningsvis till frågor från publiken. Göran Gunnarsson inledde med en fråga orsakad av besöket på Behrn Arena söndagen 4 april på allsvenska fotbollsmatchen mellan ÖSK och Djurgårdens IF. "Vad gör ni åt bengalerna", undrade Göran som kände sig mycket irriterad efter besöket på Behrn Arena.

Björn berättade hur hans förslag som "huliganutredare" hade stött på allehanda juridiska spetsfundigheter när det gällde bl.a. maskering av besökare på idrottstävlingar. Visitationer kringgås genom att det finns vissa personer som ser till att det kommer in material på arenorna innan besökarna kommer och visiteras. Hans eget förslag om att reducera tillåtna besökare på "ståplats" efter utförda bengaleldningar och knallskotts detonationer föll inte i god jord hos de beslutande. Björn ansåg att polisen borde välja ut ca 10 st bland de kända huliganerna och lagföra dem, de är oftast välkända för annan brottslighet, påstod han. Det kanske händer något radikalt efter Folksam tillkännagivande på måndagen efter tumultet i Örebro att de kommer att överväga att lämna SvFF som sponsor om inte fotbollen kommer tillrätta med de

närvarande problemen.

En fråga från en besökare löd: "Har vi som idrottshistoriskt sällskap någon betydelse nu och i framtiden"?

"JA", svarade Björn, "om man inte tittar bakåt när man vill titta framåt så får man titta uppåt! Ni gör ett mycket bra jobb, ni behövs. Gå'n ut och föröka Eder", blev Björn Erikssons bejublade slutreplik efter en intensiv timme.

Han avtackades av Kjell Sunesson med blommor och ljusstake samt applåder från publiken. Kjell menade att den entusiasm Björn visat prov på blir bra för RF och det eventuella uppdraget som SOK:s ordförande, som Björn Eriksson kandiderar till efter avgående ordförande Stefan Lindeberg.

**Noterat av
Rolf L Lundin**

Höstmöte 2015

ÖLIS Trettioårsjubileumsfest 2015-11-12

Elite Hotel – Stora Hotellet, Örebro, med Jens Lind och Peter Flack

Ett mycket stort antal medlemmar hade hörsammat inbjudan till Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskaps firande av de gångna trettio åren. Intresset var så stort att det begränsade antalet platser blev uppbokade på mycket kort tid. Det slutliga antalet festdeltagare kom att stanna vid 255, därav 50 damer. Dessutom hade Länsposten sin reporter Göran Lindhé på plats att föreviga sammankomsten.

Det stora antalet festdeltagare samlades under gemytligt samtalande en trappa upp på Stora Hotellet. Där fanns utställningsskärmar som visade vad som timats under gångna trettio åren. Det utbyttes minnen från flydda idrottstider och andra gemensamma upplevelser. Med Göran Gunnarssons, f.d. polistalesmannen, medverkan blev det även klarlagt, för några av oss, vad den legendariske polisen i Örebro, "Kvart i två", egentligen hette. Hans namn var Gösta Gullberg. Smeknamnet hade han fått p.g.a. sin extrema fotställning. En av Gullbergs legendomsusade bedrifter var då han arresterade sin egen far. Fadern var ordentligt påstruken vid tillfället. Fadern kommenterade ljudligt omhändertagandet: "Inte ska du väl finka far din?" Göstas svar blev lika historiskt, på klingande Örebrodialekt: "Ä du tajjen, så ä du...."

Dörrarna till stora salen slogs upp. De vitdukade borden var arrangerade med bordsvärdar från Sällskapetets olika utskott utplacerade på jämnt fördelade platser.

I det livliga sorl som uppstod i den välfyllda festsalen gjorde ordförande Bo Astvald entré med mikrofon i handen: "JAHA, utropade han med furirstämman. Jaså det gick att få tyst i alla fall", konstaterade Bosse. "Ett idrottshistoriskt sällskap sysslar ju med historia, fortsatte han, trettio år går fort när man tittar bakåt, men det skapades idrottshistoria så sent som igår kväll på Behrn Arena fotboll. KIF DFF tog en poäng i Champions Leaguematchen mot mycket meriterade Paris SG. Dessutom nytt publikrekord för damfotboll i Örebro med över 5900 besökare. En stark prestation av Karlslundstjejerna", slog Bosse fast. En kraftfull applåd från festdeltagarna bekräftade hans uttalande.

"Å nu plats på scenen för en som verkligen har dokumenterat idrottshistoria på ett utmärkt sätt. Välkommen Jens Lind", sa Bo.

Jens Lind inledde med att notera den mycket stora publiken, fantastiskt, tyckte han. - De flesta känner ju inte igen mig, sa han. Men jag känner igen din röst, brukar de säga.

Jens berättade att hans morfar, Karl Wilhelm "Wille" Engdahl, en klassisk idrottsjournalist, var den som tog med honom på idrott. Bl.a. VM i ishockey 1969 i Stockholm. Bakgrunden var ju att Sovjet hade marscherat in i Tjeckoslovakien med stridsvagnar i augusti 1968. Därför blev det inte VM i Prag våren 1969. Stockholm fick rycka in som reservplats. Det fick konsekvenser. Sovjet, som aldrig förlorat en match mot tjeckerna i ett VM, fick stryk av tjeckerna i båda matcherna. En historisk händelse i flera avseenden.

- Kanske var det då, som tioåring, mitt intresse för historia, i synnerhet idrottshistoria tog riktig fart, funderade Jens.

Släktskapet med Wille Engdahl skulle visa sig komma att ha inverkan i Jens Linds liv fler gånger. Jens kom att få anställning på SVT tack vare Sven "Plex" Petterssons rekommendationer. "Plex" själv kom till Stockholm som grön norrlänning och hamnade under Wille Engdahls beskydd. Han erbjöds att bo hos Wille den första tiden och bli

bekant med storstaden. Jens avslöjade att han redan som grabb var tämligen nördig när det gällde att samla på idrottshistoria. När han började på SVT blev han helt fascinerad av de enorma arkiv som fanns i det kolossala TV-huset.

- Det var som en guldgruva för en "historienörd" som mig, tyckte Jens.

Han fick ett uppdrag av TV-sporten att, tillsammans med Dennis Videmyr, göra åtta stycken femminutersinslag att avsluta Sportspegeln med. Sportspegeln skulle förlängas med fem minuter, från dåvarande 45 min, till 50 min. Detta var 2004. De flesta inom sportredaktionen var tämligen njugga till idén. Det fanns t.o.m. ett motstånd.

Bakgrunden var att det skulle göras en popularitetsundersökning samtidigt som första "Stopptid" skulle sändas. Det var mycket viktigt att få höga betyg i dessa undersökningar. Redaktionen var övertygade att "Stopptid" skulle komma att dra ner betyget för Sportspegeln. När undersökningen redovisades visade det sig att inslaget "Stopptid" fick högsta betyget i publikundersökningen. - Det har blivit ca fyrahundra "Stopptid" sedan dess, konstaterade Jens, inte utan en rejäl portion stolthet. Jens visade festpubliken flera olika "Stopptid" på storskärm. Bl.a. ett inslag med Örebros stoltheter inom motorsporten, Ronnie Pettersson och Stig Blomqvist, där de båda körde rallycross. Deras omiskännliga Örebro-dialekt väckte munterhet i salongen när de intervjuades i inslaget av Jan Svanlund. Hemligheten bakom Stigs framgångar i rally, konstaterade Jan Svanlund, var ett snålt vägval! Jens presenterade sina inslag på sitt utomordentligt trevliga och allmänt beundrade sätt. Hans välmodulerade röst såväl som frasering och intonation gör honom till en av kanske tre i TV-historiens mest uppskattade TV-röster. Enligt undertecknads uppfattning i paritet med Tom Alandh och Hans Willius. Jens kände sig, med rätta, stolt över att han med sina program kunnat visa "så här såg världen ut". - Det har blivit så att de används i skolorna för att visa det, upplyste han. Vi fick se avsnitt från det som kallas "Katastrofer" i idrottsvärlden. Skid-VM i Falun 1974. Stafetten där Hans-Erik Larsson tappar sin ena plastskida redan efter 25 meter,

- Katastrof, hojtade Plex Pettersson i TV-rutan.

Men det var inte den enda "katastrofen" i skidstafett. Under VM 1934, kallads stafett för budkavle. Den närmast "Kalle Ankaliknande" överlämningen av budkavlen till sista sträckans Arthur Häggblad åstadkom hejdlösa skrattsalvor ibland festpubliken. Att Arthur Häggblad var en skidåkare av samma modell som Sixten Jernberg, "män från skogarna", närmast folkilsken, blev också väldokumenterat.

- Det är ett helvete. Jag önskar jag vore död, var hans svar på en journalists fråga, efter tung femmil, hur det var att åka.

Vi fick även ta del av OS 1912 i Stockholm, "Solskenolympiaden". Stockholm var enda sökande till detta OS. - Kanske var det så att Sverige och Stockholm gjorde så att OS överlevde som internationell idrottstävling efter en trevande inledning på den franske baronen Pierre de Coubertins idé;er, 1896 i Athen, 1900 i Pris, 1904 i S:t Louis och 1908 i London.

- Vem ville åka till S.t. Louis, undrade Jens retoriskt.

Sverige vann nationskampen 1912. - Det berodde kanske mest på att vi hade startande i alla grenar, tyckte Jens. Den prestigefulla finalen i dragkamp mot England, vars "Bobbies" var obesegrade, vanns med hjälp av att det tävlades på sandunderlag, inte på gräs som var det gängse underlaget. Sverige valde underlaget, liknande det tillvägagångssätt som man i senare tiders Davis Cup i tennis kom att göra. Det var dock okänt vid denna tid. Engelsmännen blev rasande och krävde revansch året efter. Det fick de. på Barnens Dag 1913. De vann lätt. Därefter bröt 1:a världskriget ut och det

internationella idrottsutbytet fick anstå.

De avslutande filmerna behandlade Sixten Jernberg, och folkrace ett inslag i "Sverigeresan".

Det lovordade och mycket finstämda programmet om Sixten Jernberg lockade fram en tår hos fler än någon enstaka åskådare. Jens fick möjlighet att göra programmet tack vare Plex Pettersson. Jens hade en mycket stor respekt för Sixten som ju var en dokumenterat kärvt person, närmast folkilsken i och runt skidspåret. Han vågade inte kontakta Sixten och fråga om han fick göra ett program om honom. Plex löste det med att ringa upp Sixten och säga:

- TV ska göra ett program om dig. - Han som kommer heter Jens Lind, å Du Sixten... Du är rädd om gossen!

Därmed var dörren öppen och Jens fick möta den åldrade Sixten och hans fru Kerstin. Det lyckas han skildra på ett enastående ödmjukt och finkänsligt sätt utan att undvika Sixtens bestämda uppfattningar om saker och ting och den aura av oantastlighet som svävade kring Sixten Jernberg. Dessutom fick Jens möjlighet att föreviga Sixtens och hans Kerstins egna filmer från skidtävlingar och privatliv. En idrottshistorisk prestation av högsta dignitet, enligt undertecknads uppfattning.

Avslutningsfilmen var ett avsnitt från serien "Sverigeresan". Det handlade om folkrace i Kalix. Unga flickan Haappasaari, 17 år, skulle köra. Hela släkten Haappasaari fanns med i depån eller i publiken. Släkten hade tävlat sedan 70-talet i motorsport av alla slag. Bilen kom till startlinjen efter omfattande mekjobb in i sista minuten. När staten gick stod Haappasaaris bil kvar. Den startade inte! Funktionärer försökte skjuta igång den. Det gick inte.

Varför startade inte bilen, frågade Jens den ansvarige pappa Haappasaari i depån. –Det fanns ingen bensin, svarade han på bred norrländska. Det har aldrig hänt förut, å jag har hållit på sen 70-talet!

Inslaget var från 90-talet. Jens menade att det som vi tycker hände "nyss", på 90-talet, snart är idrottshistoria. De som är unga idag tycker självklart att det hände för länge sedan. Jens avslutade med en anekdot om en skidupplevelse med sin dotter. De som har haft egna barn kände säkert igen sig. – Det är händelser och öden som dessa, och andra som jag har försökt skildra, som binder oss samman. TACK, för att jag fick komma, avslutade Jens Lind

Han fick, välförtjänt, ta emot översvallande applåder.

Innan vi gick en trappa ned för välkomstdrink så meddelade Tomas Eklund att en jury har jobbat intensivt med ett projekt, Wall of Fame. En "startelva" kommer att presenteras vid en öppningsceremoni på Slottet i mars 2016. Landshövdingen Maria Larsson kommer då att medverka vid utnämmandet av de första elva av länets mest framstående idrottsmän och kvinnor som blivit utsedda av juryn till att ingå i "Wall of Fame".

Under intagande av välkomstdrinken en trappa ned spelade Örebro polisens musikkår under ledning av Karl-Axel Karlsson. De som önskade kunde även köpa signerade inspelningar av olika "Stopptid" av Jens Lind. I festsalen en trappa upp vankades det middag. Den bestod av Wallenbergare och potatismos, med råörda lingon och sallad. Till kaffet serverades även tårta.

Innan kaffet serverades var det plats på scenen för Peter Flack. Peter inledde med att tacka för att han fick tala innan kaffet. – Då vet jag att ni sitter kvar, konstaterade han under skrattjubel från festpubliken.

Peter informerade att han varit medlem i många år i ÖLIS, men aldrig gått på några träffar. – Jag har blivit inbjuden av Håkan "Lillis" Olsson. Jag skulle prata om mina egna idrottsupplevelser och prestationer. -

paus- Så tack för ikväll, sa Peter på sitt typiska sätt. Skrattsalvorna exploderade. Han gav Jens Lind en eloge för sitt framträdande som Peter tyckte var lysande. Peter gav media-Sverige en känga när han konstaterade att närkingskan var en mobbad dialekt i riksradio och TV. Så han proklamerade att han skulle råda bot på detta och framföra ett antal kulturbidrag, dikter på närkingska. - Inte ens i lokalradion får man ju höra nyheter på riktig närkingska. Det skulle ju låta så här i trafiksändningarna: E liita kääring mä svampkorg iirrar omkriing på E18. Se upp! Dialekten låter sig tyvärr inte fångas i skrift.

Jublet i publiken var dock omedelbart och högljutt. Peter hade nog i festpubliken hittat sin mest tacksamma publik. Peter avslöjade även att han en gång varit travreporter för NA, med uppdrag att bevaka Mariebergstravet, Fornaboda och Eskilstuna och komma med tips. I samband med det uppstod kontakterna med Håkan "Lillis" Olsson. Han berättade även om en travbesökares syrliga kommentar om Peters travtips i tidningen. Tipsen som Peter skrivit i tidningen slog inte in. - Är det du som är Peter Flack, frågade travbesökaren. – Ja, svarade Peter. Jaha, då kan du dra åt helvete, sa den besvikne. Vi fick ta del av dikten "Bärfisen" liksom limericken om Kalmar. Dessutom fick vi till publiken stora uppskattning höra Peters alter ego Hjalmar Berglund. De flesta fräckisarna låter sig inte återges i skrift. Skrattsalvorna var desto rejälare. En kortis till fräckis var om Hjalmars fru Hilda. Hon hade i takt med tiden låtit tatuera sig med bilder på sina idoler. På insidan av sina lå. Högt upp. På ena sidan en bild av Lasse Berghagen, på andra låret Krister Sjögren. Hjalmar fick frågan om han kände igen dem som var på tatueringarna.

– Nä, sa Hjalmar, inte dom på lårena, men han i mitten ä väl Hasse Kvinnaböske....!

Det får räcka med dessa försök att återge Peters eminenta förmåga att framföra sina historier. Vi fick oss ett antal till livs som var för sig lockade alla till jublande skratt, mig och min bordsgranne till kiknande skratt. Som Örebroare har vi all anledning att vara stolta över Peter Flack, som genom åren har gjort att mängder av människor lockats till vår stad.

Peter avtackades liksom Jens Lind tidigare med handfasta applåder av kraftigaste sorten. De båda fick även motta en present av ordförande Bo Astvald.

Om det hade varit en idrottstävling, och Jens och Peter tävlat med varandra, så hade resultatet blivit "dött lopp" eller oavgjort, enligt undertecknads uppfattning. De båda gjorde omåttligt uppskattade framträdanden. De förgyllde den allmänt mycket uppskattade trettioårsfesten och gjorde den till en oförglömlig upplevelse.

**Noterat av
Rolf L. Lundin**

Årsmöte Våren 2015

Onsdag den 15 april

Rapport från årsmöte för Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap

Efter sedvanliga sammankomsten i Engelbrekts skolans matsal, där det fanns lite drygt 200 personer och det var alldeles före lotteridragningarna som hölls i aulan, hälsade ordförande Bo Astvald välkommen med bl.a. att han läste upp en dikt utav Bosse Parnevik (1992). En dikt som är högaktuell även i dessa dagar fast den skrevs för över 35 år sedan. Kortfattat är den om integration och om de som kommer till vårt land och att de kan och ska känna sig välkomna.

Mötet övergick så till årsmötesförhandlingar och där valdes regionrådet Irén Lejegren att leda årsmötesförhandlingarna tillsammans med Laila Sunesson som mötessekreterare.

Vid genomgången av dagordningen framkom egentligen inga kontroversiella frågeställningar om man nu inte räknar dit att medlemsavgiften beslutades höjas med 25:- för den enskilde och 50:- för familj, organisationer och företag från år 2016. Motiv för detta är bl.a. att vi fått något förhöjda kostnader p.g.a. flytt och iordningställande av nya lokaler på Slottsgatan 13 A från Läns museets källarlokalerna.

Vad avser valproceduren omvaldes Bo Astvald till ordförande, likaså och detsamma för Sven Arne Ahlberg, Bo Ericson och Göran Gunnarsson som omvaldes på styrelseplatser. Ny i valberedningen blev Ove Danielsson från Askersund, annars inga förändringar.

De ledande av årsmötesförhandlingarna avtäckades med var sin blomsterbukett. Mötesdeltagarna fick därefter se på storbildsskärmen ett mycket kort men intensivt och beskrivande "porträtt" av Lennart "Hoa-Hoa" Dahlgren. Detta smeknamn erhöll han av en journalist på Expressen i slutet av 70-talet. "Så det har jag fått dragits med länge" sa gamlingen från Stockholm efter entré i aulan. En bejublad sådan.

Att kortfattat redogöra för allt han berättade om och varit med om låter sig inte göras, utan här citeras en smula om denne utomordentlige underhållare som sannerligen såg till att skrattsalvorna sannolikt hördes högljutt utanför aulans utrymme. Något bör dock framläggas: hans storhet i "lyftarskrået" skedde i slutet av 70- och början av 80-talet.

"Det måste vara något fel på mängder av dagens ungdomar, de sitter med krökta ryggar över sina bildskärmar och är inte ute som vi gjorde på min tid som barn och ungdom". "Jag menar", sa Lennart, "okej att vi kanske inte specialtränade men vi höll igång med allt möjligt som spontanfotboll, brännboll, cyklade, klättrade i träd vare sig det var sol eller skitväder och helt enkelt var vi ute och rörde på oss". "Okej, ett o annat jäkelskap fanns väl med nån ´ enstaka gång, men det var mer rackartyg". "Alla rörelser och att vi var igång i sin tur grundlade att vi fick motion gratis".

"Ok", sa Dahlgren, "skolan var väl inte min starka grej men jag hade turen att ha stadiga föräldrar och det var inte obetydligt i sammanhanget". "En morsa som sa att du lyfter väl inte för mycket och tänk på ryggen...". "Ja, ja man blir ju aldrig för gammal för sin mor hur gammal man än är och jag är född 1952".

"Själv började jag inte med lyft och sedermera styrkelyft intensivt förrän jag kom upp i 16-17 års ålder". "Nä, detta med specialträning i väldigt unga år är inget att rekommendera". "Självklart kan det finnas undantag men de är få, ska ni veta".

"Det gick bra för mig i junioråldern och redan 79 vann jag SM i min vikt".

"Hoa-Hoa" berättade "flödigt" (för att använda slang) om sin lyftarkarriär med deltagande i EM, VM och OS. På dessa och i samband med flera av tävlingarna hann han – tillsammans med Ricky Bruch bl.a. - att rumstera om "både här och där". "Ni ska veta", sa Lennart, "jag har inget för över för dessa slipsnissar som finns runt oss tävlande, de bara utnyttjar och glänser och där vi atleter får sitta på trånga och små rum. för att inte tala om när man flvaer över Atlanten. då sätter sig de i första klass.

medan vi stora bjässar får sitta i trånga stolar i ekonomiklass, men å andra sidan vi satt nära där flygvärdinnorena kunde serva med kröken.... "Så det jämnade väl ut sig i långa loppet, kan tänka". "Det fanns ju utrymme för innovativa saker och jag har aldrig varit främmande för det, sanna mina ord". "Om jag skulle leva om mina år skulle jag nog levat om det på det sätt jag gjort, jag har haft jäv..gt mycket roligt också ska ni veta".

I slutet berättade han om "sammankomster" han haft genom åren med inte helt okände Frank Andersson. "Den mannen har jag hjälpt med både pengar och boende i korta och långa perioder". "Han är dyr i drift den gode Frank", sa "Hoa-Hoa". "En gång när han bott hemma hos mig i tre-fyra veckor (utan att betala ett öre för sig) så sa han att skulle komma tillbaka alldeles strax för han skulle bara gå och köpa mjölk". "Jag frågade", sa Lennart, "var han hade mjölken då han återkom efter 13 månader".

Den gode Lennart "Hoa-Hoa" Dahlgren berättade också att han har en restaurang på Söder i Stockholm och att alla är välkomna. "Min restaurang är neutral vad avser att hålla på Bajen, Djurgården eller AIK, alla är välkomna även om du har hund med dig". "Det är klart de där "små insekterna" man bär ikring med och som ska föreställa hund är inte min starka sida...". "Annars så är ni välkomna hela gänget"!

Lennart fick i slutet på 80-talet en förfrågan av Ingvar Oldsberg om att delta i "På spåret" där han tävlade tillsammans med bl.a. Expressenjournalisten Cecilia Hagen och vann ett par gånger. "Vi har tagit paus, men man vet aldrig om man får komma tillbaka..."

Hela hans föreställning avslutades med flera frågeställningar och minsann bjöds det där på mycket skratt "ända fram i mål" denna kväll.

Den gode Lennart tog buss från Stockholm fram och tillbaka. "Man kan inte lita till tåget dessa dagar", som hans speciella värd för dagen, Håkan "Lillis" Olsson uttryckte det.

Lennart "Hoa-Hoa" Dahlgren satte inte bara lite snurr på kvällen för medlemmarna utan gjorde det med bravur. Tack för det!

//Sven Arne Ahlberg

Höstmöte 2014

Onsdag den 12 november

Engelbrektsskolan, Örebro.

LOKET I STAN

I lugn takt gled Leif "Loket" Olsson in i aulan på Engelbrektsskolan eskorterad den senaste stunden av vår egen Håkan "Lillis" Olsson, båda med ett digert travintresse visar det sig.

Nåväl "Loket", hans chaufför och "Lillis" sökte ta sig genom samling av medlemmar och många var det som ville ha ett ord med den förstnämnde men till slut nådde de ändå in till matsalen för att inmundiga var sin landgång och kaffe.

Under tiden startade lotteridragningen och ett digert bord av presenter, skänkta av lokala supporters och företag i kommunen, kunde uppvisas.

När så den delen var avklarad informerade Bosse Astvald och Reingar Johansson om den förestående flytt som ÖLIS kansli, bibliotek och utställning måste göra inom kort och allt ska vara ur Läns museets lokaler senast till årsskiftet. Läns museet ledning har tidigare under året sagt upp hyreskontraktet för ÖLIS verksamhet enär man ansåg att man var i behov av ytorna för en utställning om Örebro stads 750-årsjubileum. Det visar sig – slutligen - att den aviserade utställningen de nämnt om, redan till stor del finns, i slottet.

Nåväl, ÖLIS har funnit andra lokaliteter på Slottsgatan 13 istället (där Försäkringskassan var under många år). Flyttbestyren pågår för fullt i dessa dagar.

Innan vår huvudgäst Leif "Loket" Olsson tog till orda uppvaktades Marianne Dahlberg med en blomma för sitt arbete hon gör i förberedelsearbeten avseende anmälningar till vårt Höstmöte. Därefter meddelade "Lillis" om att den tänkta resan till Karlstad för att se ishockey i januari, var inställd p.g.a. av att det var bristande intresse.

"Loket" trädde så in på scenen och med minimal mimik ställde han sig mitt på scenen och med glimten i ögat kunde han direkt få upp stämningen på de 250 ÖLIS-medlemmar som var närvarade.

Efter en kortare introduktion om sig själv berättade han om att han "liten till växten som han var så var han en ganska hyfsad handbollsspelare i Göteborg" (vilken klubb nämndes inte).

Om Leif "Loket" Olsson kan med minimala rörelser få en samling att fullständigt hänge sig i ett gapskratt så får han väl betraktas mästare i denna genre.

Han berättade att han i unga år började få problem med synen och måste använda glasögon. "Detta att jag såg dåligt gjorde att jag började som domare", ett exempel på sin självdistans och ego om sig själv och ett gott skratt från de samlade i Aulan som följde.

Han hamnade ganska så tidigt och redan i 22 års ålder på internationell domarnivå vilket gjorde att fick vara med som sådan i såväl VM som OS-turneringar så småningom. Han förtäljde bl.a. att en viss Silvia Sommerlath var en assistent till domarbasen i handboll i München 1972 och där, på det kansliet, var den gode Leif ibland. "Så jag såg henne före kungen, ska ni veta"!!

"Loket" med sitt siffer- och namnminne angav mängder av internationellt och duktiga domare och spelare han träffat på genom åren. Att vara domare – i handboll i detta fall – ska vara roligt och han gav exempel på flera dråpliga tillfällen vad han menade med det. Givetvis till förnöielse för ÖLIS-medlemmarna.

"Loket" visade också sin kunskap i "ämnet" att minnas duktiga idrottspersonligheter såväl internationella, nationella och – för oss i Örebrotrakten – lokala kändisar. Där fanns Gösta Lind i ÖSK-fotboll, Olle Åhlund i Degerfors, Lars-Erik Wolfbrandt, Rune Åhrling och Roland Mattsson m.fl. Ett annat namn var Arne Åhman längdhoppare i OS-48 med ett "annorlunda" rekord. "Han vann där och vet ni varför" sporde han. "Jo han var den ende som hoppade p.g.a. dåligt väder och man avbröt efter att Arne hoppat. Startordningen började i bokstavsordning. Bokstaven Å finns ju inte i engelskan så det blev Ahman som fick börja". Minsann blev det även ett jubel när dessa fakta redovisades.

"Loket" berättade vidare om en "dispyt" med Christer Armborg på handbollsplan . "Loket" som domare och Christer som försvarsspelare... gula kort och utvisningar, där det hela slutade med att de gjorde upp verbalt om förståelse för varandras roller och med tummen upp mot varandra. "Det var respekt och ett minne det", sa "Loket".

"Att titta på sport på TV, då är det som roligast, numera är det att titta på friidrottstävlingar. Faktiskt!"

Olson övergick så småningom till att berätta om Bingolottos tillblivelse, hur man startade upp på lokal nivå i och runt Göteborg men att det snart visades intresse från svenska TV-världen och om händelser där det blivit succés i både rutan som i de svenska hemmen. När det var som störst fanns det en försäljning av Bingo-brickor i miljonklassen en lördag.

Vi talar då om i slutet av 80-talet och större delen av 90-talet. Där fanns många dråpliga och trevliga telefonsamtal och andra kontakter att minnas under den tiden, menade Leif "Loket" Olsson.

Han berättade också kortfattat om det dåliga ekonomiska avtal han personligen gjorde med TV-produktionen och ägare till Bingolotto. "Hade jag varit en bättre affärsman hade jag haft en god slant idag.... å andra sidan har jag haft mycket trevligt, så det får väl jämnas ut sig.."

Han var i slutet på sitt framträdande denna kväll och kom som hastigast in på detta om hästar och travtävlingar samt rekommenderade ett par hästar som finns med på Solvalla i närmast kommande helg.....att han själv var delägare i dessa två snuddades det bara vid... men han har även del i många andra hästar!

Innan han blev avbruten – av undertecknad - hjälpte han till att auktionera ut en Bongotrumma som givits till ÖLIS i gåva. Den inropades med 800:- till ÖLIS-kassan. Strålande eftersom det var vår "egen" träsnidare Lasse Henningsson som gav budet på trumman, så det blev dubbelt trevligt eftersom det är Lars som gjort den trevliga, i trä snidade, ljusstake som "Loket" fick med sig i gåva från vår sammankomst.

På slutet erhöll han ett par frågeställningar från de närvarande bl.a. vari från smeknamnet "Loket" kom ifrån. Där har Ingvar Oldsberg haft ett finger med i den händelsen och för många år sedan.

Leif "Loket" Olsson avtackades med en enormt värmande och lång applåd av sällan skådat slag samt en blombukett förutom den i trä snidade ljusstaken.

Den min, som många hade, då de lämnade lokalen och de uttryck som gavs till oss inom ÖLIS efteråt var enormt skön att se och höra, för det framträdande den gode Leif Olsson gav uttryck för.

/Sven Arne Ahlberg

Årsmöte/Vårsmöte 2014

Engelbrektsskolan, Slussgatan, Örebro onsdag den 9 april

-Välkomna, hälsar Sven-Arne Ahlberg med kraftfull stämma. Kul att se så många glada ansikten igen.

Drygt 160 deltagare hade hörsammat inbjudan till vår- och årsmötet i aulan på skolan som numera bara heter Engelbrektsskolan, det "nya" är borttaget. För en del i publiken känns det lite främmande. De minns ju hur de gick på "Engelbrekt", fast då låg skolan vid Oskarsparken. Den f.d. skolbyggnaden inrymmer numera bostäder. Smaklig baguette med dryck samt kaffe hade redan intagits i den rymliga matsalen, liksom avklarad tipspromenad med kluriga frågor sammanställda av Kjell Wahman.

SAA tackade samtliga som så frikostigt hade bidragit med lottinköp samt de sponsorer (se bild nedan) som lika frikostigt tillhandahållit de fina priserna.

Därmed avverkades lotteridragning med vinstnumren tydligt visade på storskärm, inte mindre än 76 priser lottades ut. Två pristagare med elva rätt i tipspromenaden, Börje Eriksson och Kent Lundström, belönades också med varsitt pris. Därmed överlämnade Sven-Arne ordet till sällskapetets ordförande Bo Astvald.

Bo hälsade alla välkomna till årsmötet samt utdelade ett stort tack till alla funktionärer inom ÖLIS för fint nerlagt jobb under det gångna året. "Ni kanske har hört vissa rykten om museet", undrade Bosse. "Jag överlämnar mikrofonen till hedersordförande Rolf Hallgren så ska han klargöra vad som har hänt och vad som är på gång".

RH inledde med att hälsa dagens gäst Curt "Curre" Lundmark välkommen. Roffe är den som haft kontakten med Curre och varit välkomstkommitté under dagen. "En riktig karl", fastslog Rolf, "en ishockeyspelare som dessutom kan almanackan", sa han med hänsyftning till caféträffen den 26 mars då fotbollschefen från stadens mest prominenta fotbollsklubb helt sonika hade glömt att han skulle komma och berätta om årets säsong. Församlingen mottog "passningarna" med uppskattande skratt. RH informerade att det kommit propåer från Läns museet att de vill disponera de lokaler som ÖLIS f.n. utnyttjar till en utställning om Örebros 750-års jubileum. Med anledning av detta har beslutsfattande politiker, bl.a. Irén Leiegren, kontaktats av en kommitté bestående av Rolf H, Raul Björk m.fl. En träff med tjänstemännen på Läns museet är bokad till den 16 april. "Vi är förhoppningsfulla att vi skall kunna hitta en kompromiss som innebär att vi kan vara kvar i nuvarande lokaler", avslutade Rolf.

Därmed inleddes det formella årsmötet som leddes på sedvanligt erfaret tryggt sätt av Raul Björk, med Laila Sunesson som sekreterare. Raul inledde med att göra klart att han var införstådd med att alla väntade på Curt Lundmarks framträdande. "Så vad på mig ankommer skall årsmötet gå raskt", deklarerade han. När förhandlingarna klarat av punkt 8, som Raul konstaterade att styrelsen gavs full och tacksam ansvarsfrihet signalerade han: "Det här går undan, bäst att du gör dig redo Curt". Årsmötesprotokoll kommer i stadgeenlig ordning att kunna tas del av, en notering i sammanhanget är att förslaget med att utöka valberedningen med en person som inte kommer från Örebro bifölls av mötet, detta med tanke på att ÖLIS är en länsförening, Sven-Olov "Eso" Engvall invaldes av detta skäl.

Raul och Laila avtackades med blommor av Bo Astvald för ett väl genomfört årsmöte. Laila som dessutom, på egen begäran, är avgående ur styrelsen. Bo kallade upp Håkan "Lillis" Olsson på scenen för att redogöra för den kommande speedwayträffen i Kumla, Sannahed tisdag den 13 maj. Håkan meddelade att vi redan nått fullt antal, 60 personer, till detta evenemang. Begränsningen av antalet beror på att Indianernas veteraner tar hand om gruppen och de kan inte hantera för stora grupper beroende på säkerhetskrav vid depåbesök m.m.

Därmed bjöd Bo upp Curre Lundmark på scenen: "Du får den tid det tar", hälsade han. "Först en smärtsam sak för mig som Västeråsare", inledde Curt. "Jag måste gratulera er

Örebroare... till ishockeyframgångarna, fotboll och handboll och jag vet inte allt. Enda trösten för mig är jag kommer från Skellefteå", sa han under publikens förtjusta skratt. Humorn och den för många välbekanta jargongen som råder inom idrottsvärlden, med gliringar som utdelades med stor glimt i ögonvrån var kännetecknande hela Curt Lundmarks framträdande. Inte minst bollades det mellan Rolf Hallgren och Curre.

Curres inledning handlade om hans tränarår (se faktarutan). Mängder med dråpliga episoder fick vi del av, bl.a. hur man "firar finskt". Han avslöjade hur han fick äta upp ett uttalande till spelarna i Jokerit Helsingfors, laget som han tränat och som vann den finska ligan, att "fira finskt" innebar fest i fem dygn. Curre kom hem på morgonen 07.30 efter första dagens festfirande, då ringde det på dörren i bostaden, där stod flera spelare och skulle hämta Curt i limousin till den fortsatta festen.

"Varför blev jag idrottsledare", frågade Curt retoriskt. "Jag som inte hade någon tradition inom familjen, varken syskon eller föräldrarna var verksamma inom idrotten. Jag menar att det berodde på en inspiratör i skolan". Hon hette Gunilla Forsén och var hans lärare i sjätte klass. Hennes uppmuntran och inspirerande engagemang fick honom och flera andra killar att bli oerhört idrottsintresserade. Det ledde till att de bildade en klubb, Sparta, som sedermera blev stommen i Skellefteå AIK:s juniorhockeylag. Curre ansåg att han hade turen att inom SAIK få möta skickliga ledare som lärde ut hänsyn, förmåga att kompromissa, att vinna och förlora. I SAIK fanns också många stjärnor på den tiden, bl.a. Hans Svedberg, Eilert Mätää, Klimpen Häggroth m.fl. En spelare, Göte Lundkvist, bodde granne på gatan där Curre och hans kompisar spelade landhockey, mest för att Göte skulle komma ut och lära dem finesser, vilket han också gjorde. Håkan Högländer nämnde Curt som ett föredöme som tränare. "Men man blev tuktrad", sa Curt, "det var inte så jättekul att sitta i båset på uterinken Norrvalla i -27 grader, men det fick man göra". Curt flyttade till Kiruna där han spelade för IFK Kiruna. Drabbningarna mellan AIF och IFK var oerhört tuffa, mycket prestige stod på spel mellan "arbetarlaget" AIF och "köpmännens" IFK. Den aktiva karriären ledde till Västerås med landslagsambitioner. "Jag nådde aldrig dit, mycket tack vare en som stod i vägen som var bättre, Staffan Tholsson. Vi blev senare däremot mycket goda vänner och lärde känna varandra mycket väl som ledare tillsammans under resor med Vikingarna genom hela Europa". Staffan, som fanns på plats på läktaren i aulan, nickade bekräftande.

Curt avslöjade att han ångrade sig att han gick direkt från att vara spelare till att bli ledare för Västerås. Han fick en misslyckad start på sin tränarkarriär som inte vände förrän han "backade tillbaka" och tränade pojkarna 13 åringar. Det gav en kick som ledde till en omstart. Han startade även ett företag (se faktaruta) i samband med tränarstarten. "Det var ett misstag", sa Curt. "Jag skulle inte ha gjort så om jag hade få göra om det".

Tränarkarriären sköt fart via ett anbud från HV71. Efter mycken tvekan och beslutsvända valde Curt att anta erbjudandet från den karismatiske HV-ledaren Denny Eriksson. En anledning till beslutet att ta jobbet var att HV hade 12 egna produkter i laget, alla med hög potential. Curre lovordade även Kari Eloranta som värvades från NHL, Calgary samtidigt. "Kari spelade 33 minuter per match, han gjorde allt rätt, en stor ledare bland spelarna, en stor människa", menade Curre.

Vi fick del av Curres okonventionella sätt att lösa den uppkomna situationen i HV med flera hemmaförluster samtidigt som man vann bortamatcherna. "Vi åkte buss till hemmamatcherna"! De lyckades vända underläge 1-4 mot Leksand till vinst 5-4 genom den åtgärden. "Å jag fick behålla jobbet", skrattade Curt. Receptet behölls framgångsrikt och blev uppmärksammat av media. Jag träffade Håkan Loob häromdagen, "Ta bussen till Löfbergs arena sa jag", berättade Curt med samma breda leende.

Curt avslöjade på frågan som han ofta får, vem den bästa hockeyspelaren är som han träffat på. Peter Forsberg, han är det mest allroundskicklige. Som målskytt: Mats Sundin

som också hade en aura omkring sig som gjorde honom till en självklar ledargestalt i laget. Men har var som Tumba, han skulle inte vara i egen zon, han hörde hemma i offensiven i anfallszon! Niklas Lidström hör också hemma bland de allra bästa. Den mest hänsynslöst hängivne: Börje Salming, fortfarande är en ikon i Kanada, Vem minns inte 10 minuters stående applåder vid OS 76 i Calgary. Kaptenernas kaptен: Tomas Rundkvist, alltid noggrant förberedd, en auktoritet.

Curre mest omskrivna bedrift, OS-guldet 1994 i Lillehammer avslutade hans mycket underhållande framträdande. Han gjorde den med hjälp av en SVT-film på ca 8 min om hela OS-insatsen. Finalen mot Kanada som ingen idrottsintresserad någonsin glömmar. Peter Forsbergs för evigt ihågkomna straff där Kanadas målvakt Hearst blev så bortfintad att han sedermera hamnade på ett frimärke... Inte alla minns att Tommy Salo räddade den efterföljande sista straffen från Kanada med en "tokslajdning" med benschyddet rakt upp mot taket. Den räddningen avslutade finalen som gick till 7:e omgången i "sudden deathstraffar" efter avslutade 10 grundstraffar. Många insideepisoder om förspelet innan OS delgavs vi också, inte minst om kampen mellan Rickard Fagerlund och Curre, som dock ansåg att det fungerade ganska bra dem emellan. Fagerlund hade deklarerat för media redan under sommaren före att det fanns inget annat än guld som gällde.

Under straffläggningen utspelades dramatiska scener i bås. Alla vände bort ansiktet när Curre skulle utse straffläggarna till "suddenstraffarna". Tomas Jonsson, som hade surat för att han inte fick lägga någon av straffarna i grundomgången klev då fram med breda steg och sa på lika bred dalmål: "Här har du en som kan lägga första straffen"! Han satte den första straffen som ledde till att till slut blev en historisk triumf.

"Att få delta i en OS-final är en möjlighet som kanske uppstår en gång i livet, att få vinna dessutom är obeskrivligt", avslutade Curre Lundmark.

"Firade ni finskt", ropades från läktarplats. "Nej", svarade Curt, "men vi gjorde väl slut på den öl som fanns på flygplatsen Fagnäs dit vi for för flygtransport till Sverige. Det var en mäktig upplevelse att flyga över Örebro med jaktflygplanseskort", fulländade Curt kvällen.

Bo Astvald avtackade Curt med blommor under utdragna kraftiga applådhyllningar från en synnerligen nöjd publik. Curre fick t.o.m. skriva autografer efteråt, vilket bara några få förunnats tidigare. Han inte bara levde upp till högt ställda förväntningar, han överträffade dem t.o.m., åtminstone mina. Mästarklass!

**Noterat av
Rolf L Lundin**

Höstmöte 2013

ÖLIS 2013-11-06

Höstmöte med Magdalena Forsberg, Engelbrektskolans matsal och aula, Örebro

- Oj, oj, oj! Såna applåder! Jag tror aldrig jag har fått så mycket applåder, säger Magdalena Forsberg. Hon ser verkligen ut som hon menar det hon säger. Ordet 'applådåska' har just manifesterat sig.

Hon har blivit presenterad av ordförande Bo Astvald. Den meritförteckningen (se faktaruta) han läser upp räcker nog från Örebro till Sundsvall eller Ullånger.

Makalöst!

Ordförande Bosse hade dessförinnan hälsat de 320 (nytt rekord!) höstmötesdeltagarna välkomna. Det var dessutom, i likhet med caféträffen med Lena Johnson-Ahlnäs, ovanligt många kvinnor bland åhörarna.

Reignar Johansson gav en snabbinfo om kommande invigning av utställningen om ishockeyn i Örebro med omnejd, dock inte hela länet. Invigning 9 januari 2014, kl. 15.00. Samma dag som ÖHK möter Skellefteå AIK på Behrn arena i SHL. Matchen börjar kl. 19.00. "Så alla hinner om man vill...", sa Reignar. Museiutskottet gör just nu ett beundransvärt jobb med att färdigställa denna utställning, det kan intygas av undertecknad som sett dem i aktion.

Sven-Arne Ahlberg inledde höstträffen, efter intagen välsmakande baguette och dryck i Engelbrektskolans matsal, med lotteridragning. Denna gång med innovativ visning av vinstnumren på storbildsskärm. På samma bildskärm presenterades också de sponsorer som bidragit med fina vinster. (se separat). Många nöjda lottvinnare sågs hämta sina vinster från podiet i aulan.

Tipspromenaden redovisades också. Vinnare blev Göran Ekholm (på 1970-talet kallad 'Örebros Johan Cruyff') och Göte Nilsson samt trea Rolf Karlsson. Tipspromenadens trevliga men kluriga, idrottshistoriska, frågor var sammanställda av Kjell Wahman, uppskattad premiär för Kjell, som nyligen anslutit till aktivitetsutskottet.

Vi fick därefter, som åhörare, vara med om en och en halv timmes veritabel energikick, av en inspirerande, sprittande, smittande, härligt suveränt underhållande Magdalena Forsberg.

Mitt i detta flödande energifält framstod en oerhört målmedveten och ändå ödmjuk kvinna. Hon visade några bilder som perfekt förstärkte hennes budskap. Hon talade med hela kroppen, med livfulla gester och med smittande skratt. Hela hennes framträdande gjordes på ett genomtänkt, överskådligt och pedagogiskt sätt. Professionellt! Precis som hela hennes elitidrottskarrär.

Magdas inledning lade tyngden på hennes uppfattning om betydelsen av alla de priser/troféer som hon erövat. Hon var mest stolt över Jerringpriset! (se faktaruta) Det enda pris som hon har framme i hemmet i Bergforsen.

Begreppet folkkär har på senare år missbrukats, tycker jag, Magdalena Forsberg utgör, för mig, själva sinnebilden av en folkkär person. Beviset att detta håller är de fyra Jerringprisen, priset som Sveriges Radio delar ut efter att svenska folket har fått rösta. Magdalena Forsberg var/är folkets val!

Denna rapport löper risken att bli panegyrisk (överdrivet lovprisande). Det må vara mig förlåtet i så fall. Men när jag fick äran att handhälsa på Magdalena, innan hennes framträdande, så återuppstod nästan tidiga tonårskänslorna man hade när skulle få autograf av någon landslagspelare i fotboll eller liknande.

Magda berättade att hon i slutet av sin längdåkarkarriär åkte SM i Garphyttan -86. Den

vanligaste frågan hon brukar få är, sa hon: -Varför började du med skidskytte så sent vid 27 års ålder? Hon svarade: För att jag hade kommit till en punkt där jag inte förbättrades, jag stod still eller t.o.m. blev sämre än jag varit. Skidskyttet gav mig nya mål och möjligheter. Men inledningen var allt annat än lätt. En kommentar från en ledare på SM i Sundsvall kunde väl ha fått vem som helst att lägga ner karriären som skytt: "Skjut fort för du träffar ju ändå inte..."! Nå 'n annan ropade före start: "Ska du inte ha bössan med dig?"

Genomgående i Magdas framträdande var hennes betoning av vikten att sätta mål och delmål, realistiska mål dessutom, enligt henne. Mål och inte STOP-tecken, poängterade hon. Delmålen leder till huvudmålet betydde att varje VC-lopp var ett delmål till totalseger i VC. Förutsättningar för att nå sina mål formulerade Magda på följande sätt: *TRÄNING *TRÄNARE *UTRUSTNING *EKONOMI *FAMILJ/SOCIALT *VILJA/MOTIVATION.

Elitidrott är ingen sinekur, det kände väl de flesta till sedan tidigare, men Magda förstärkte denna insikt med redovisningen av hur hennes liv såg ut. 24-7, tjugofyra timmar om dygnet sju dagar i veckan i 49 veckor om året. Då var hon elitidrottare med träning och tävling som allt annat överskuggande i tillvaron. Rädsla att bli smittad av sjukdomar etc., etc. Hon gav ett exempel på när någon i publiken hostade lite lätt. "Hade det varit förr skulle jag blivit jätterädd. När Henrik och jag stod i ICA-kön och en man före oss i kön hostade, sa jag till Henrik: "Om jag blir sjuk nu och inte kan tävla i OS, då är det den där 's fel"! Om tillvaron som superkändis och mediakontakter gav Magdalena exempel: En journalist frågade om hon kunde gå ut och festa en fredagskväll, om hon blev bjuden. Magda svarade att hon längtade efter att en dag kunna göra det, men det går inte. Kvällstidningrubriken löd: MAGDALENA FORSBERG LÄNGTAR EFTER EN OPLANERAD BAKFYLLA.

Wolfgang Fischler. Inte utan Wolfgang Fischler, konstaterade Magda, hade jag nått mina framgångar. Han var 'galen'. Han ställde ännu högre krav på sig själv än han gjorde på oss, därför hade jag den djupaste respekt för honom. När vi andra fick vila i april, då ökade han trycket på sig själv. Han hade totalkoll, han gav positiv feedback såväl som kritik. Hans motto var: vi måste träna mer, hårdare, smartare och oftare än de andra. Det här är ingen hobby! Magda visade en bild från träning i Hallstabacken, lång och brant. Magda kämpar en bit uppe i backen. Wolfgang springer nedanför med tidtagarur och ropar tider, men också koll på alla sorts värden. Om t.ex. laktatvärdena låg för högt eller för lågt anpassade han intensiteten på träningen.

Nu jobbar Wolfgang med ryska damerna. Hans huvudmål, berättade Magda, är få dem att förstå att bli bäst utan doping. I Ryssland är det enda som räknas, OS-medaljer. Det kommer att bli enormt tufft i OS i Sotji, konstaterade Magda.

Om utrustning avslöjade Magda att hon hade 20 par skidor. En kvart före start fick hon det par hon skulle använda i tävling. -Va du gör, pilla inte på belagen, sa vallateamet. Hon menade att hon själv var en urusel skidtestare, hon hade full tillit till sina vallare och Fischler.

Utän den stöttning som jag fick hemifrån av familjen hade det aldrig gått, heller, fastslog Magda. Den sociala biten är oerhört viktigt för att kunna nå framgång som elitidrottare. När det gäller ekonomi så måste det också fungera, med sponsorer och annat. Det räcker inte med alla övriga delar, alla bitar måste vara på plats. Men det avgörande personliga egenskapen är ändå viljan, sa Magdalena.

Hon hade, på uppmaning av Wolfgang, skrivit in på sin tekopp: "Viljan att vinna är inte alls lika viktig som viljan att förbereda sig för att vinna". Det mottot sitter kvar efter den aktiva karriären, avslöjade hon. Hon menade också att misslyckanden blev en bar källa till lärorika erfarenheter. Det måste vara kul att tävla! Det blev erfarenheten och

lärdomen efter det mindre lyckad OS i Nagano.

Hon tyckte att hon valt rätt tidpunkt att sluta sin aktiva karriär. Bl.a. av den orsaken att hon valde själv inte tvingad av skador, att hon var kvar i toppen, att det bara fanns goda minnen kvar. Den gamla devisen "Keep smiling", avslöjade Magda att hon tillämpat, bl.a. då hon sista hösten segat på med rullskidor i regn i en uppförsbacke. Det fungerar, sa hon. Modern forskning visar det. Det sätter minnesspår i hjärnan. Det fungerar även i vardagslivet. Om doping var Magdalena supertydlig. Lägg ut våra blodvärden till offentligheten. De finns sedan långt tillbaka.

Magdalena travesterade, som avslutning, ett uttalande som Nobelfredspristagaren Dalai Lama yttrade vid en föreläsning om empati och vänlighet som livsideal: "Om mina ord betyder något för dig - använd dem. Om de inte betyder något för dig, då behövs de inte".

"Om du tycker att det passar för dig, med mitt sätt att använda begreppet 'Keep smiling' - använd det! Om du inte tror på 't' - då kan du glömma att jag sa det", avslutade Magdalena med ett härligt skratt.

Frågor från åhörarna avrundade höstmötet:

Bl.a. Göran Wiberg: Tack för alla stunder av glädje du gett oss framför TV:n. Använder förbundet dig?

Magdalena: Nej. Jag fick en förfrågan omedelbart efter jag hade slutat att ta hand om lovande unga flickor, men då hade jag inte ork eller lust. Men det gick ju bra för dem ändå. Det var bl.a. Helena Ekholm...

Göran: Var de andra sämre i gruppen, ni hade ju samma tränare?

Magdalena: Nej, jag hade mycket bättre grund än dem att stå på som f.d. längdskidåkare.

Sven-Arne Ahlberg och Bo Astvald avtackade med blommor och ett alster av den träsnidande ÖLIS-medlemmen Lars Henningsson.

Applåddaskorna från välkommandet överträffade sig själva. Aldrig har jag sett så många som kom fram och ville ha autografer av Magda och som ville framföra sitt tack för en underbart trevlig upplevelse. Omdömena i köerna bland de uttågande var: Fantastiskt trevligt – underbart - vilken tjej - vad naturlig hon var – vilken positiv energi – väldigt lyckat.

'Visst var hon bra', sa jag. 'Jo, men så är hon ju från Sundsvall', svarade en dam med silvervitt hår. Hon sa det med betoning på första stavelsen i Sundsvall. Hemlandstoner för Magdalena Forsberg. En folkkär mästarnas mästarinna. Att leva upp till förväntningar är bra - att överträffa högt ställda förväntningar är unikt bra. Det gjorde Magdalena Forsberg för mig.

**Noterat av
Rolf L Lundin**

Årsmöte/Vårsmöte 2013

Onsdag 17 april Engelbrektskolan, Slussgatan, Örebro

- **JAHA**, ropade ordförande Bo Astvald med sin allra bästa furirstämman. Han fick klämma i ordentligt för att överrösta de mycket livliga diskussioner som pågick bland förväntansfulla årsmötesbesökare.

Den talrika skaran, nästan trehundra vår- och årsmötesbesökare, hade tacksamt kommit in från de vårvindar som inte precis lekte och viskade längs Svartån över Slussen. De, vindarna, vrålade och var övermåttan friska till kuling i styrka. Våren, den efterlängtdade, hade passat på att meddela sin ankomst.

Försnack och intagande av landgång, kaffe och kaka var avklarad i vanlig gemytlig ordning, liksom test av OS-kunskaper från 1948 i upptrappat svår tipspromenad.

Bosse proklamerade dagens program i den, mot normalt, omvända ordningen:

1. Macka
2. Arne Hegerfors
3. Årsmöte
4. Lotteridragning.

Bosse hälsade därmed dagens inbjudne gästföreläsare, Arne Hegerfors, välkommen.

Arne intog scenen under mycket varma och välkomnande applåder. Det skulle bli mycket mer av den varan, liksom hjärtliga skratt under hans en och en halv timme långa framträdande. De nittio minuterna upplevdes snarast som korta!

- Jag är så gammal att jag sätter mig på en gång, inledde han. Skratten som följde angav tonen för resten av kvällen. Utan andra hjälpmedel än en flaska mineralvatten och ett glas underhöll han den entusiastiska publiken på ett förnämligt sätt. Inga PowerPointbilder, inernetuppkopplingar, twitter eller facebookshänvisningar i världen behövdes med hans härliga berättarglädje som trollband publiken. - Här passar det ju att säga "Kära Örebroare", fortsatte AH med syftning på Hans Majt Konungens omtalade felsägning i Arboga. Hans egna tidiga idrottsminnen med Örebroare inblandade var från den tid då ÖSK handbolls Rune Åhrling "sköt sönder målställningarna i Mässhallen", enligt Arne. AH passade på att gratulera ÖHK till elitserieplatsen i ishockey. Han hade själv, som många andra, tagit till sig deras kamp mot högsta serien i kvalserien. Han ansåg att deras insats hade vunnit mångas hjärtan. Handbollens Roland Mattsson hade blivit en gemensam bekant genom Arnes fru Kerstin. Hon hade haft Roland som lärare på GIH, en mycket bra sådan.

Arnes egen karriär inom skolhandboll och fotboll fick vi del av genom många dråpliga och härliga anekdoter. Dan Ekner var Arnes lärare och samtidigt tränare i Västra Frölunda. Ekner gick, inte utan kontroverser, från GAIS till V. Frölunda och lockade Arne med sig. - Jag fick spela i B-laget. GAIS gick upp i allsvenskan, Frölunda ramlade ur, konstaterade AH. Arnes far var lektor i litteraturhistoria och tyckte att AH borde bättra på sina kunskaper i franska. AH hamnade i franska Rivieran. Det blev fotboll med ett div. 3 lag. AH gjorde massor med mål i träningsmatcherna, blev omskriven i tidningen Nice-Matin som "Un beaux athlète blond suédois" med jämförelser med tidigare stjärnor som Dan Ekner, Yngve Brodd. I en träningsmatch mellan AC Nice och Monaco blev AH erbjuden att spela med AC Nice. Han gjorde två mål, varav ett på nick. - Mitt enda någonsin, log Arne. Ordföranden i AC Nice bjöd förtjust på flott middag på en flotte..... AH ringde hem till sin far och berättade att han fått proffskontrakt. - Studentexamen först, blev faderns besked. Efter hemkomst till Sverige blev det spel med Frölunda. I en träningsmatch på Karl-Johanstorgs grusplan trampade AH ner i en grop, och gjorde en "Brolinare". Han bröt foten. Där tog proffsdrömmarna slut. - Istället köpte AC Nice en annan svensk, Leif Eriksson, Djurgården, berättade Arne.

Arnes berättelser var självfallet fulla med s.k. Hegerforsare. Han har ju blivit namn- och stilbildare på typen av kommentarer: - Det kan man kalla en flott middag, när man blev bjuden på middag på en flotte. Han avslöjade att han fått spela, en vänskapsmatch i Simrishamn, i samma lag som Gre-No-Li. Alla tre! Ja t.o.m. med hela svenska landslaget med Orvar Bergmark och Eusebio (!) i en jubileumsmatch i Fjällbacka. Eusebio frågade efter matchen hur många landskamper Arne hade spelat. - Inga, svarade AH. Kommer snart, tyckte Eusebio.

Karriären som sportjournalist, ansåg Arne tacksamt, hade varit som om han hade fått önska sig hur livet skulle bli som bäst. Han uttryckte också stor tacksamt till Lars-Gunnar Björklund vars förtjänst Arne menade att det var att han kom till Tv-sporten. LGB lockade fram blivande stjärnor inom TV-sporten med västkustanknytning. Leif Larsson, Bo Gentzel, Fredrik Belfrage, Leif "Loket" Olsson, Ingvar Oldsberg och Christer Ulfbåge har alla kommit fram "under Björklunds vingar". I Arnes fall blev inkörspporten via ett inhopp som vikarie för en kompis som skulle spela tennis med Lars-Gunnar. I eftersnacket vid tennisen blev Arne erbjuden att göra ett radioinslag med lokal sportkrönika. - Det är nog det sämsta reportage som sänts i radio, avslöjade AH, men Lars-Gunnar såg igenom mitt överarbetade inslag och hjälpte mig vidare.

- Flytten till Stockholm, 1969, har jag aldrig ångrat. Den skolningen som legender som Plex, Putte Kock, Bengt Bedrup och Bo Hansson stod för kommer ingen att någonsin kunna få. Då fanns ju bara SVT, ja t.o.m. bara en kanal, menade Arne. Jag var välutbildad när jag gjorde min första direktsändning 1970. Den chansen hinns inte med idag, med alla TV-kanaler som erbjuder sport i mängd. - Inte så att det är sämre kommentatorer nu, betonade Arne, men pressen är mycket hårdare på dem idag. Jag hade fantastiska år på SVT från 1969 till 1998. Åren därefter med Canal+ var också underbara, inte minst tack vare Anders "Ankan" Parmström. Arne menade att Ankans sinne för affärer gjorde att det blev Canal+, när de dessutom sa att det skulle bli en satsning på Premier League om Hegerfors skulle komma, så blev det ett självklart val.

Jag kände också att jag ville sluta innan jag blev ombedd att göra det. - Man kan inte få bättre karriär än vad jag fick, summerade Arne Hegerfors.

Hedersordförande Rolf Hallgren reste sig viftande och meddelade att han blivit ombedd att göra så efter en timme. - Va bra, tyckte Arne, då kan vi fortsätta en timme till....

Publiken fick därmed tillfälle att ställa frågor. Först ut var Claes Mauroy, som avslöjade att han "lagt ner en förmögenhet" på fotbollsresor till England tack vare tipsextra. Mauroy undrade vilken arena i England som Arne gillade bäst samt om han hade någon anekdot förknippad med den. AH menade att han gillade alla arenor i England. Atmosfären sitter i väggarna vart man än kommer. En speciell favorit kopplade han dock till "sitt lags", Manchester Utd, hemmaplan, Old Trafford. - Jag behövde ju inte lägga ner en förmögenhet, jag fick ju betalt att göra det som du gjort, och som jag gillade allra bäst, replikerade Arne.

Anekdoter i mängder serverades. Att Arne varit något av en Alexander Lucas, han med hartassen som alltid hittade kistan med guld vid regnbågens slut i Kalle Anka, framgick av dessa. En, av många, var historien om vänskapen som kom att uppstå mellan Ralf Edström och AH då Ralf flyttat till Holland och PSV Eindhoven. Det kom att visa sig att varje gång AH var på plats så vann PSV. Det gick så långt att PSV:s ordförande B van Schneider ringde och bad att Arne skulle komma till en viktig match. Arne hade inte möjlighet den gången. - Matchen slutade oavgjort, avslöjade Arne.

Minnena bubblade fram från Arne med höjdpunkter som den framröstade största TV-historiska sändningen. OS i Montreal och Bernt Johanssons otippade guld i linjeloppet.

- Aldrig har det var så trevligt att se så många poliser, blev en Hegerforsare, en klassisk

kommentar, när Bernt i regnet defilerade mot målet eskorterad av en V-formation med motorcyklister.

Den obligatoriska frågan kom förstås: "Hur var det med mörkret på Kameruns bänk?" Bakgrunden fick vi av AH. I VM 1990 spelade Kamerun mot England. Kamerun ledde med 2-0. De var på väg mot en historisk semifinal när Gary Lineker slog in en straff till 1-2. En stund senare orsakade den gamle Roger Milla en ny straff för England, Lineker igen, 2-2. – Då tittade jag mot avbytarbänken hos Kamerun och konstaterade att "det såg mörkt ut....." Jag hade inte en tanke på att denna kommentar skulle förfölja mig långt in på tjugohundratalet, förklarade Arne.

Göran Lindhé frågade efter Arnes bästa Örebro sportminne. Arne mindes tyvärr inte det bästa. Det var snarast det värsta. 1970 med möte mellan ÖSK och Blåvitt. Målstolpar som rycktes upp ur marken, poliser som fick rensa upp fotbollsplanen med hjälp av polishund. IFK åkte ur allsvenskan det året....

Arne menade att hans bästa idrottsminne var ett ishockeyminne. OS i Lake Placid. USA mot Sovjet. Collegelaget från USA, som fått stryk med 10-2 i en vänskapsmatch av ryssarna, vann OS-finalen mot de "oövervinnliga" ishockeysoldaterna. De sovjetiska spelarna ägnade sig åt ishockey elva månader om året. En månad spenderade de på Jalta, där drycker flödade, enligt AH. Det var mot den bakgrunden det mest otippade och den största idrottsprestation som AH upplevt på plats.

Det berörde att ta del av Arnes berättelse om Bertil "Bebben" Johansson. De två har kontakt per telefon en gång i veckan. Bebben som är en Blåvit legend går på Ullevi och ställer sig i halvlek nere i kurvan och berättar för synsvaga om vad som hänt under matchen. Bebben själv har drabbats av problem med synen men hyser en stark medkänsla för de som har det värre. På en fråga från gamle klubb- och landslagskamraten Ove Olsson om det inte var svårt att göra det, svarade Bebben: "Nej, det är bara att gå ner i kurvan och ställa sig ...."

Arne avslöjade också att hans medverkan som programledare med Björn Skifs i populära frågeprogrammet Kryzz varit en oerhört inspirerande tid. – Vill de ha oss igen så kommer vi, sa han. Arne har medverkat i många underhållningsprogram, bl.a. med Egon Kjerrman och Hagge Geigert.

- Jag har förstått att det här sällskapet är ett mycket livaktigt sådant, avslutade Arne Hegerfors. Jag hoppas att det inte dog ikväll när jag pratat så länge.

Av applåderna att döma och alla uppskattande ansiktsuttryck finns det ingen risk för det.

Sven-Arne lämnade under applåder över blommor och en minnessak från ÖLIS samt tackade Arnes fru Kerstin för lånet....

Årsmötet som därpå följde, efter att ett flertal ur publiken avtågat, hölls under rutinerat trygge mötesordföranden Raul Björks vingar. Laila Sunesson skötte på liknande sätt noteringarna vari den intresserade kan läsa om det som beslutades.

Undertecknad vill dock uppmärksamma avtackandet av Arne Berg och Ulf "Utta" Eriksson. De båda lämnar av olika skäl aktivitetsutskottet. Ulf flyttar med fru till Skåne. Arne har mer än fullt med åtaganden och måste sova. De båda har undertecknat haft nöjet att jobba tätt ihop med under två år i AU. Minnesvärt! Deras kontaktnät i Sverige inom fotbollen, näringsliv, förvaltningar m.m. måste vara helt unikt. Deras kontakter har öppnat många dörrar i utskottets sökande efter lämpliga utflyktsmål etc. Ingen är oersättlig, men luckan efter de två fylls inte i brådrasket. Tack, från mig, att ni förgyllt våra träffar med er härliga humor och alltid fräscha infallsvinklar på uppgifter vi ställts inför. fina vinster som avhämtades på scenen. Att kvällen började bli sen kunde nog

kännas för fler.

Tipspromenaden, som inledde kvällen, hade frågor på temat händelser från OS 1948. De mer än vanligt extra kluriga frågorna hade iordningställts av Gunnar Gurman.

Segrare med tio rätt blev Kenneth Lundström, ytterligare tre priser delades ut till nio rätt, Arne Palm, Ove Danielsson och Jan Andersson.

Bo Astvald tackade alla för kvällen och överlämnade ordet till Sven-Arne som avrundade kvällen med en snabbgenomgång av höstens träffar, vilka kommer att presenteras i senare utskick.

Det var fler än de lyckliga tips- och lottvinnarna som gick hem med ett leende på läpparna efter ett mycket lyckat vår- och årsmöte.

/Rolf L Lundin

Höstmöte 2012

Onsdag 7 november Nya Engelbrektskolan, Slussgatan (f.d. WUC)

"Går det bra tycker ni?" frågar Karl-Erik Nilsson på klingande småländska det dryga hundratalet åhörare som är bänkade i Nya Engelbrektskolans aula.

"Det går bra," svarar de unisont. "Ja men då kör vi på," tycker Karl-Erik som är halvvägs i sitt anförande. Svenska Fotbollförbundets ordförande, Karl-Erik Nilsson, är gästföreläsare på ÖLIS höstmöte.

Hans framträdande har föregåtts av fika med landgång i matsalen. Även matsalen är i ny regi. De håller samma höga standard på fiket som sina föregångare, själva tycker personalen att de dragit en vinstlott som kommit till fräscha och moderna lokaler. Vinstlotter har också lösts in i de sedvanliga lotterierna. Fjorton vinster har delats ut på vardera fem lottringar samt ytterligare fem specialvinster. Tipspromenadens vinnare har också premierats. Vinnare blev Roger Johansson med 11 rätt, tvåa Börje Eriksson 10 rätt. Tipsfrågemakare Gunnar Gurman fick en varm applåd att via brodern Erland ta med sig hem till den inte kurante Gunnar. Hela prisutdelningsceremonin genomförs på samma rekorderliga sätt som alltid av Sven-Arne Ahlberg. Sven-Arne låter dock en aning bekymrad när han undslipper sig: "Det tar tid det här." De svåruttalade namnen på några av de rätta svaren i tipstävlingen är just, svåruttalade. Vad sägs om t.ex. István Rózsavölgy? (världsrekordhållare på 1500 m friidrott 1956, rätt svar på fråga 4. Lätt att förstå om tungan slår frivolter. Den rutinerade speakern Sven-Arne klarar dock även detta överkurstest galant. S-A passar även på att en dag för tidig, ge Olle "Totten" Gustavsson en blomma i födelsedagspresent. En snabbenkät med handuppräckning visar att mer än 90 % av besökarna läser sidan olis.nu, ÖLIS hemsida på nätet. Ett, för oss som jobbar med information om våra aktiviteter, överraskande stort andel.

Ordförande Bo Astvald förklarar höstmötet formellt öppnat. Bosse avslöjar att han känt vår gäst Karl-Eriks företrädare som ordförande i Svenska Fotbollförbundet, Lars-Åke Lagrell i fyrtio år. Bosse uttrycker också tacksamhet att den inbjudne föredragshållaren verkligen är på plats med tanke på den turbulens som rått med de senaste inbjudna. Bo lämnar över scenen till Karl-Erik Nilsson.

Karl-Erik avslöjar att han redan känner sig nöjd med resan till Örebro. "Tre vinster i lotterierna! Vad mer kan en smålänning begära", inleder han.

Vem är jag? – Vad har vi på gång i SvFF? – Frågor – lite om nutid – lite bakom kulisserna är K-E:s programförklaring för kvällen.

Just nu är det massor som ska ske förklarar han. Guldbollsvinnaren utsågs i måndags. "Vill ni veta vem det blev", frågar han. Efter en knäpptyst konstpaus meddelar han att vi får vänta till måndag då fotbollsgalan på TV4 avslöjar vem och alla andra som skall premieras för fotbollsåret 2012. På onsdag invigning av Friends arena med match mot England. Samma motståndare som när Råsunda fotbollsstadion invigdes för 75 år sedan. Kostnad för Råsunda då, 2,5 miljarder SEK. Kostnad Friends arena – 2,8 miljarder SEK. SvFF är 30 % -iga ägare till den nya nationalarenan. Besök av Mickel Platini, UEFA:s ordförande. En dagsfärsk Örebro nyhet förmedlas av K-E, BK Forwardfostrade Jilouan Hamad, nu i Malmö FF, är under onsdagen uttagen till A-landslagstruppen.

Vi får följa med Karl-Erik på hans resa från Lindås (675 hushåll) 2 km österut från Emmaboda, där pappan hade bensinmacken där "laguttagningar" gjordes av hans far Ingvar och en kamrat. Lindåsvallens betydelse som samlingsplats för ortens människor, inte bara fotbollsspelare, menade K-E, kan inte nog betonas. Föreningslivets betydelse var också av kolossal vikt för samhället. Karl-Eriks framgång som fotbollsspelare var obetydlig, ansåg han. Detta faktum blev en inkörsport till hans gedigna domarkarriär (se bildtext).

Karl-Erik är en lysande berättare, med en stor portion humor, i den småländska berättartradition som Wilhelm Moberg en gång gick i bräschen för. Liksom Mobergs

utvandrare gav sig även K-E västerut. Resan stannade i Uddevalla, 2006. Karl-Erik anlätades i flera statliga utredningar. Han jobbade som förläsare inom ledarskap och företagsutveckling. Hans erfarenhet från den tiden avspeglas tydligt i hans professionella framträdande.

I Uddevalla är K-E engagerad i IK Oddevold och Bohusläns FF. Sonen Filip, 13 år, är entusiastisk fotbollsungdom med klara släktdrag från farfar Ingvar, domaren är alltid usel när han förlorat en match.

Ett ögonblick som etsar sig fast bland alla upplevelser i Karl-Eriks mångfaldiga uppdrag och resor är från Wembley fotbollsstadion i London. 75 000 människor som är absolut tysta. "Vi höll en tyst minut för den just omkomna prinsessan Diana, mäktigt", säger K-E med tydlig känsla.

Ödmjukhet inför de möjligheter uppdraget som ordförandeyrket medför ansåg Karl-Erik vara väsentligt. Att ena dagen sitta med Angela Merkel, Tysklands förbundskansler och Sveriges statsminister Fredrik Reinfeldt och uppleva "miraklet" i Berlin när 0-4 vändes till 4-4, och nästa dag vistas på Lindåsullen träbänkar runt gräsplanen eller att ta del av småpojkar som spelar innefotboll i en gymnastiksal i någon liten ort i Sverige. Det är för Karl-Erik själva kärnan i idrotten eller fotbollen med den lilla verksamheten i de många orterna som utgör själva kärnan. Det viktigaste med allt som idrotten innefattar är enligt Karl-Erik: GLÄDJE – ENGAGEMANG – GEMENSKAP . Karl-Erik är tydlig med att bara pengar räcker inte.

Vi får en presentation av Karl-Eriks "kompetenshjul". Hjulet vars ekrar består av kommunikations-, sakkunskaps-, relations- och strategisk kompetens. Navet i hjulet som driver det hela består av ENERGI och PASSION. Åhörarnas samstämmiga intryck är att Karl-Erik omfattas till fullo av alla delar av K-hjulets beståndsdelar.

Det enorma medieintresse som fotbollen består nuförtiden exemplifierar Karl-Erik med dagen då Pia Sundhage utsågs till förbundskapten för svenska damfotbollslandslaget. Fyrtiofem missade samtal mellan kl. 17.45 och 24.00 från journalister som hade fått nys om den "läckta" nyheten från USA "Det är viktigt att ha ödmjukhet inför detta stora intresse", fastslår K-E.

De stora utmaningar som vi står inför finns inom: Elitfotboll – breddfotboll – dialog och kommunikation – internationellt engagemang – och i närtid dam-EM 2013 på hemmaplan, avslutar Karl-Eriks timplånga, mycket uppskattade, framträdande. TACK FÖR MIG – står det på den stora skärmduken på aulans scen. Frågor från publiken avrundar kvällen.

Göran Wiberg undrade: Varför spelar vi inte höst-vår som i övriga Europa?

K-EN: Norge och Finland spelar som vi, det är för närvarande ingen som driver frågan i Sverige, möjligen finns ett visst intresse hos Skånelagens företrädare. Vi fyllde ju trots allt Råsunda och Borås arena i avslutningsmatcherna i årets allsvenska i november månad.

Olle Larsson: Hur många gånger dömde du ÖSK i Örebro?

K-EN: Minns ej, men jag var inte särskilt poppis i Örebro, det var lite kärvt när jag kom på besök ibland.

Hans Melin: Ägandeandelen i Friends arena verkar som äventyrligt, är det vettigt?

K-EN: Det finns en stark kalkyl bakom vårt engagemang, vi har starka samarbetspartners, vi behöver ej stå för något driftsunderskott de första tre åren. Men vi

måste vara vaksamma, på sikt kanske andelen bör minska.

Bo Astvald ansluter på scenen och tackar Karl-Erik för hans mycket fina föredrag. Sven-Arne ansluter också och delar ut en exklusiv miniatyr av Örebro slott som minne av kvällen. Upplagan som göts för flera år sedan finns inte längre att köpa i handeln. Applåder smattrar från läktaren. Det är nöjda och glada ansikten bakom de klappande händerna. Bo Astvald avslutar kvällen med en uppmaning att önska Karl-Erik god resa. Han åker till Uddevalla direkt för att på torsdagen åka till Göteborg och därifrån vidare till Stockholm. Det är inget latmansgöra att vara Svenska Fotbollförbundets ordförande!

I eftersnacket framkom att de flesta hade kommit till höstmötet med liten eller ingen kännedom om vem Karl-Erik Nilsson var. Vi lämnade mangrant träffen med en mycket positiv och tydlig bild av människan, föreningsentusiasten och smålänningen Karl-Erik.

Karl-Erik Nilsson är som klippt och skuren för det prestigefulla uppdraget som ordförande för Svenska Fotbollförbundet!

/ Rolf Lundin

Årsmöte/Vårsmöte 2012

Torsdag den 19 april WUC (Wadköpings utbildningscenter) Örebro

Årsmötet inleddes på sedvanligt sätt med intag av landgång och kaffe i WUC:s mycket trevliga matsal. Landgången som serverades var som vanligt av toppklass.

Tipspromenaden, som följde, hade frågor på temat 50-årsminnen/händelser från 1962. De kluriga frågorna hade iordningställts av Gunnar Gurman. Segrare med tio rätt blev Börje Eriksson, ytterligare fyra priser delades ut till nio rätt.

Sven-Arne Ahlberg hälsade välkomna till årsmötet och svarade förtjänstfullt för prisutdelning i de omfattande lotterierna.

Inte mindre än 36 vinnare på sina lotter fick hämta vinst vid scenen. Dessutom utlottades, en kryssning med Viking Line till Helsingfors för två personer och en kryssning med M/S Cinderella. Det rikliga vinstbordet var möjliggjort genom bidrag från ÖLIS' välvilliga och generösa sponsorer.

Sven-Arne informerade om resan till Linde Arena 9 maj. Bussresa går från Kumla kl. 13.00 med Esso Engvall som reseguide. Resan går via Hamnplan i Örebro, avfärd därifrån kl. 13.30 till Lindesberg. Bussresan är gratis.

S-A meddelade att årets höststart blir den 19:e september. Det blir en resa. Destination kommer med utskicket i augusti.

Ordförande Bo Astvald hälsade formellt välkomna till årsmötet och kallade samtidigt upp museiutskottets sammankallande Reignar Johansson på scenen. Reignar informerade om det pågående arbetet med utställningen "Olympiska deltagare från Örebro Län 1896 – 2012". Reignar menade att den utställningen blir en av de största som sällskapet genomfört. De olympier som finns i livet kommer att bli inbjudna till invigningen och hälsade två närvarande på årsmötet välkomna, Karin Lindén och Marianne Grane.

Årsmötets formella del sköttes på rutinerat och tryggt sätt av valde mötesordföranden, landstingsrådet Robert Mörk. Bland årsmötespunkterna kan nämnas, Bo Astvald omvaldes som ordförande för ett år. Laila Sunesson, Reignar Johansson och Håkan Aldevik omvaldes som styrelseledamöter. Vad övrigt behandlades kommer i protokollet, som fördes av valde mötessekreteraren Laila Sunesson.

Årsmötesträffens utlysta gästföreläsare, Riksidrottsförbundets (RF:s) ordförande Karin Mattson Weijber, hade under torsdagen lämnat återbud p.g.a. sjukdom. Genom Sven-Arne Ahlbergs och några andra personer ur Aktivitetsutskottet (Bernt Eriksson, Kerstin Pedro, Rolf Lundin och Anders Stenberg) samt Lars-Gunnar Rosmarks raska och rådiga agerande löstes detta genom att kontakta kåsören Bo Fransson, känd som radiokåsör m.m., som med kort varsel ställde upp som ersättare.

"Jag blev ombedd att säga något om mitt personliga förhållande till idrotten", inledde Bo. "Det har inte varit så omfattande, jag har dock cyklat Vätternrundan ett antal gånger, och tro det om ni vill, i morse var jag ute och sprang."

Bo Fransson gjorde en presentation i ljud och bild under rubriken. "50-talet i backspegeln". Vi fick oss till del bilder, musikstycken och glimtar från filmer som hör till 1950-talet. Många förtjusta kommentarer ackompanjerade bilderna från det flydda decenniet. Ja, många sjöng också glatt med i de gamla kända slagdängorna. De allra flesta, för att inte säga alla, kände väl igen melodier som:

1950 - "Harry lime theme" med Anton Karas på cittra, från filmen Tredje mannen med Orson Wells i huvudrollen.

1952 - "Flottarkärlek" med Gösta "Snoddas" Nordgren. Inspelningen från radions

Karusellen väckte många igenkännande skratt. På Hylands fråga om han kunde spela något instrument svarade Snoddas nej. "Men jag kan sjunga", sa Snoddas. "Kan du verkligen det, undrade Hyland, vill du det?" - "Ja, om du törs" replikerade Snoddas. Haderian hadera, Flottarkärlek blev en s.k. landsplåga av sällan skådat slag, som varken Hyland eller någon annan kunde ha anat.

1953 - "Valpen i fönstret" med Karl-Erik "Cacka" Israelsson som f.ö. var landslagsman i friidrott, längdhopp och 110 m häck.

1954 - "Käre John" med Alice Babs och Charlie Norman. Inspelningen på Radiotjänst höll på att gå i stöpet p.g.a. Charlies spexande så att Alice Babs knappt kunde sluta att skratta. De fick ta en långa paus och avbryta inspelningen, och det var med svårighet som hon klarade sig trots detta.

1955 - Thory Bernhard. Thory som ju kom från Örebro och hette Berglind som flicka. Samma år, "Que sera, sera" med Doris Day, från Hitchcockfilmen "Mannen som visste för mycket" med James Stewart i huvudrollen.

1954 - Den 12 april spelades "Rock around the clock" in, med Bill Haley. En epokgörande låt för femtiotalets tonåringar. Kuriöst nog skrevs låten av en 60-åring och Bill Haley var då 29 år gammal.

1956 - "Jailhouse rock" med Elvis Presley den verkliga kungen för en hel tonårsgeneration.

1959 - kröntes Little Gerhard till svensk rockkung i Örebro på en gala anordnad av Örebroprofilen Mas-Erik Andersson. I Little Gerhards komgrupp "His rocking men" spelades saxofon av Sten Nilsson. Sten och hans bror Ebbe startade tre år senare gruppen Sten&Stanley.

1959 - 26 juni, i Yankee Stadium, New York. Referatet från Radio Luxemburg spelades upp. Ingemar Johansson besegrade Floyd Patterson i matchen om världsmästerskapet i tungviktsboxning. "Ursäkta att jag skriker", hojtade reportern Lars-Henrik Ottosson, "men jag måste göra det".

Lill-Babs och hennes megahit Klas-Göran, skriven av Stickan Andersson, avslutade Bo Franssons tillbakablick i backspegeln på 50-talet. Hjärtliga applåder bekräftade det mycket uppskattade föredraget.

Blommor delades ut av Bo Astvald och Sven-Arne Ahlberg till samtliga agerande på scenen, och därmed avslutades 2012 års årsmöte.
/ Rolf Lundin

Höstmöte 2011

Onsdag 16 november, Wadköpings UC

"Ett barnaröv", berättar Jan Kårström,

att det skrevs i tidningarna när han som femtonåring lämnade Njurunda för en, som det skulle visa sig, lång och framgångsrik brottningskarriär i Västerås BK.

Janne är höstmötets huvudattraktion. Han är en lysande berättare. På ett fängslande och underhållande sätt ger han oss, drygt tvåhundra besökande idrottshistoriskt intresserade, en rapsodi av händelser och upplevelser ur sitt liv.

Höstmötet inleddes på sedvanligt sätt med intag av landgång, kaffe och kaka, i WUC:s mycket trevliga matsal. Landgången som serverades var av femstjärnig kvalitet. Tipspromenaden, vars frågor var på temat 50-årsminnen. Händelser från 1961, de kluriga frågorna hade iordningställts av Gunnar Gurman. Delad segrare på åtta rätt blev Tommy Halldin och Gunnar Törnqvist.

På lika sedvanligt sätt utfördes lottdragning. Inte mindre än 98 vinnare på sina lotter fick hämta vinst vid scenen. Dessutom lottades, tack vare Janne Kårströms sponsringsbidrag, en kryssning ut med Viking Line till Helsingfors för två personer. Lycklig vinnare blev Bengt Widerström. Ytterligare en kryssning med Viking Lines M/S Cinderella lottades ut. Det riktiga vinstbordet var möjliggjort genom ÖLIS välvilliga och generösa sponsorer.

Utdelningen av denna mångfald av vinster klarades inom rimlig tid genom det rationella sätt den utfördes på, och tack vare raska insatser av medlemmar ur ÖLIS olika utskott. Ett särskilt beröm till Sven-Åke Dahlberg för hans entusiastiska och energiska förberedelsearbete.

ÖLIS sponsorer är, förutom medlemmarna, en mycket viktig del i sällskapet verksamhet. Inte minst i form av det uppskattade fina vinstbordet. En av sponsornerna, Puts & tegel, med flera brottningshängivna i företaget, presenterade sin verksamhet för besökarna via en video på storskärmen under tiden som publiken intog sina platser i aulan.

ÖLIS ordförande Bo Astvald hälsade välkommen med en skön historia från historiska Åvallen i Hidinge. – Den legendariske MFF-ledaren Erik Persson var på genomresa och stannade för att bevista pågående fotbollsmatch. E.P. lade en hundralapp vid entrén med orden: Jag vill ha två! Den tjänstgörande Hidinge IF funktionären blev blek och svarade: Ska det vara en försvars- och en anfallsspelare....?

Dåtidens övergångssummor var verkligen ljusår från 2000-talets!

ÖLIS mångaktive Sven-Arne Ahlberg presenterade kommande aktiviteter, närmast Luciatablån onsdag 14 december med Håkan "Lillis" Olsson som gästtalare. Lucia med tärnor kommer från Risbergska skolan. S-A poängterade att tidigaste ankomst till Rosengrens skafferier är kl. 14.00, så de hinner klara ut luncherna.

Kommande aktiviteter 2012 blir onsdag 18 januari och därefter onsdag 15 februari. S-A presenterade även sällskapet olika utskott. Leif Eriksson hedrades med blombukett för ideellt utför tjänst som busschaufför vid resorna till Läckö och Kumla.

Reignar Johansson pålyste kommande aktivitet i vårt museum, organiserat av Museiutskottet. **Örebro – Sveriges bästa idrottsstad**, utmärkelsen som Örebro tilldelades vid en omröstning på SVT tidigare i år. Utställningen kommer att starta i mitten av december och är ett samarbete mellan Örebro läns idrottsförbund (ÖLIF) och Örebro kommun. ÖLIF och kommunen är även sponsorer till detta projekt. Kultur- och idrottsminister Lena Adelsohn Liljeroth besöker utställningen 17 januari 2012 kl. 12.00 och då är alla som så vill välkomna.

Reignar flaggade även för 2012 års stora utställning: Olympiska deltagare från Örebro län från 1908 och framåt. Bidrag med namn efterlystes.

En Googlesökning på Jan Kårström ger 12 500 träffar. Att googla är ju vårt nutida sätt att få någon sorts koll på en persons betydelse.

Janne Kårströms lysande idrottskarriär i brottning skulle kunna sammanfattas i:

Hela 12 brottningsår på internationell toppnivå som gav, 17 SM guld, 3 NM guld, EM silver, VM brons, OS 6:a och 7:a, 250 landskamper, inte konstigt att Janne blev **STOR GRABB**

(nr 50) f.ö. inte lätt för en brottare att bli.

På Google kan man inte få reda på att Janne tack vare den långa och tuffa idrottskarriären med hänsynslös satsning i träning och tävlingar numera har ny knä-såväl som höftled, därav hans anförande i sittande ställning. Där finns inte heller med att Åke Svanstedt, travtränaren, är Jans farbror. Jans biologiske far är bror till Åke. En mindre chock för många då Jan dök upp vid Åkes femtioårsdag.

Janne underhöll församlingen med anekdoter och bildspel på ett charmant sätt. Den förtjusta publiken fick följa Jannes resa från Njurunda till Västerås vidare ut i världen till EM och VM, olympiska spel som till exempel den fruktansvärda massakern i München 1972, där den förste som mördades var en god vän till de svenska brottarna, Israeliska brottningslandslagets tränare, Moshe Weinberg.

Janne poängterade sitt sätt att sätta mål och delmål som en avgörande orsak till sina framgångar, både i idrottslivet och senare i näringslivet.

En viss bitterhet anades när Janne berättade om hur domarinsatserna av den tidens "öststatsdomare" inte bedömdes utifrån de sportsliga prestationerna, utan tyvärr alltför ofta grundades på relationer till landsmän etc. Färgstarka berättelser framfördes t.ex. när den svenske ledaren Rudolf "Preven" Svedberg hade fått nog efter en flagrant mutdömning och jagade domaren med handdukar och illvrål, en amerikansk domare "sa upp sig" under pågående match och sparkade omkull hela domarsekretariatet. Preven blev inte avstängd utan fick medhåll och upprättelse för sin protest. Dock lyckades Janne att bli både Sovjetisk och Tjeckisk mästare. Jannes kanske främsta brottarprestation var att han vann, 1972, mot den tjugo kilo tyngre Pelle "Sving" Svensson. Två gånger! Pelle sade i en intervju att det inte var så konstigt, för Jan hade ju gjort som han själv och tagit anabola steroider. Janne svarade att det behövde man inte för att slå Pelle, det räckte med två danskvällar i veckan på Statt.... Detta tog Pelle så illa att han inte talade med Jan förrän 1996, 24 år senare, då han bad om ursäkt.

Vad är det för jordmån i Medelpad? Pelle S, Janne K och Preven är alla tre från Njurunda, Medelpad.

Efter idrotten gjorde Jan en mycket uppskattad karriär som expertkommentator i TV. Han jobbade ihop med alla våra välkända TV-profiler, t.ex. Bosse Hansson, Tommy Engstrand, Lars-Gunnar Björklund m.fl. TV-laget i fotboll blev under tjugo års tid en hemvist för den även i fotboll en gång framgångsrike idrottslegenden. Hockey-VM i Sverige 1995 blev Jan markandsansvarig för. Den mycket lyckade insatsen blev inkörsporren till fortsatt karriär i Viking Line som räckte ända fram till posten som VD.

Jannes yrkesliv startade som brandman, sedan gymnastiklärare, vidare som sektionschef på Idrottsförvaltningen i Västerås. Ulf "Utta" Eriksson jobbade samtidigt där, då knöts kontakten dem emellan vilket möjliggjort Jannes deltagande på ÖLIS höstmöte. (Utta är ju en av Aktivitetsutskottets medlemmar). Från 1996 är Janne VD för Viking Line.

Janne visade en imponerande presentation över Viking Lines utveckling från 1996 till nu. Staplarna som visade hur konkurrenterna numera var de lägre på diagrammen. Jan har varit med och gjort "ett omvänt livtag" på marknadsandelarna inom kryssningsbranschen. Att Viking Line också satsar på framtiden och inte "vilar på lagrarna" visades med den nya färja som är under byggnad. 220 m lång, 32 m bred, 14 våningar hög. En satsning på svindlande 2,2 mdr SEK. En framtidssatsning av gigantiska mått, en färja med gasdrift. Dånande applåder mötte Janne efter sitt entimmasanförande.

Bo Astvald och Sven-Arne Ahlberg gav Jan synliga bevis på ÖLIS uppskattning genom en rejäl blombukett samt en inslagen present med hemligt innehåll av varaktig karaktär. För denna krönikas läsare kan avslöjas att paketet innehöll en gjutjärnsmodell av Örebro slott.

/ Rolf Lundin

Årsmöte/Vårmöte 2011

Onsdag 13 april

Plats: Wadköping UC

Årsmöte

Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap (ÖLIS) höll traditionsenligt årsmöte på WUC i veckan inför nästan 250 medlemmar.

Innan själva årsmötesförhandlingarna vidtog arrangerades en hel del vinstutlottningar och det informerades också om nästkommande caféträff som hålls i nya Tybblelundshallen för friidrott den 18 maj från klockan 14.00.

En prisutdelning skedde i form av att två ungdomar, Andreas Ståhl och Sofhie Sörbring, två lovande fotbollsspelare inom Örebro SK Ungdom, erhöll minnessak med gravyr samt stipendiemedel av Sällskapet Svarta Handen. Utdelningen gjordes av Hedersmästaren i Sällskapet, Pelle Jacobson.

Då årsmötesförhandlingarna hölls, valdes Raul Björk till årsmötesordförande. Bo Astvald fick nytt förtroende som ordförande för verksamheten likaså omvaldes Bo Ericson, Göran Gunnarson och Sven-Arne Ahlberg för en tid av två år. Övriga i styrelsen har ett år kvar på sin mandattid och de är Laila Sunesson, Håkan Aldevik och Reignar Johansson.

Inplanerat och meningen var att svenska mästarens Erica Johansson skulle vara huvudattraktion i anslutning till mötet men hon fick förhinder i sista stund.

"Räddande ängel" blev förre ordföranden i ÖLIS, Rolf Hallgren, som höll ett bejublat föredrag om sin aktiva spelarperiod och ledare främst då inom ishockeyn men också om den period som ordförande inom ÖLIS, i över 10 år. Andra färgstarka upplevelser fick de närvarande sig till livs också. Föredraget var oerhört uppskattat.

/Sven-Arne Ahlberg

Höstmöte 2010

Onsdag 10 november

Plats: Wadköpings UC

*Höstmötet på WUC, 10 11 10
med "Bengan" lång
som verkligen kom igång...*

Inför c:a 250 medlemmar som bänkat sig i WUC:s aula hade vi besök av den reslige Bengt "Bengan" Johansson, känd landslagscoach och ledare för vårt framgångsrika svenska herrhandbollslandslag under stor del av 90- och början av 2000-talet.

Innan beskrivning sker om föredraget och dessutom här nedan citerat i mycket begränsad omfattning, så kunde vår ordförande Bosse Astvald hälsa välkommen, lotteridragning ske med väldigt många priser(*) för varje lottring och vidare kunde undertecknad informera något om vår verksamhet, specifikt om förändringar som skett senaste tiden. (*) Särskild lista kommer att finnas på alla som skänkt priser, dessa kontaktas av ÖLIS senare.

Det bör påpekas att Sällskapet tyvärr inte kan avhålla sedvanliga Caféträffar på Läns museet, den första, 8 december som är planerat. Ej heller de under våren 2011, enär där pågår ombyggnadsarbeten som gör att vi måste söka alternativ lokal. Det blir istället på Öhmans restaurang på Sveavägen 2, strax intill slutändan av Engelbrektsgatan i Örebro (och tvärs över Rudbecksgatan sett från bandy- och skinnarhallen på Behrn arena).

Styrelsrepresentanterna presenterades av Bosse Astvald, vidare berättades om de förändringar som nu är i utställningsdelen, bl.a. att orienteringens del avslutats och annat kommit upp, som berättar om idrottspersonligheter från olika kommuner i länet och så kommer det inom snar framtid att monteras en hel del bilder på och om Ronnie Pettersson

Det är nya öppettiderna på Läns museet numera, se annan flik på vår Hemsida. Det var några ytterligare informationspunkter men om dem kan nämnas på annan plats här på hemsidan.

Så åter då till Bengan och något om "Bengan Boys".

Han berättade att han blev tvungen att gå den "långa vägen", skol- och yrkesmässigt för att kvalificera sig till att bli gymnastiklärare och examen för det. Detta mötte dock inget hinder för den gode Johansson. Parallellt utvecklades han också inom handbollen och under tiden hann han med att spela både i allsvenskan och en hel del landskamper. Därefter bli tränare i Drott i 14 år (!) innan han blev tillfrågad att ta hand om ledarskapet för svenska handbollslandslaget i början av 90-talet.

I det läget hade han tillskansat sig både erfarenheter och att vidareutbildat sig i ledarskap. Nu kunde han överföra sina ideal, tankar och praktiska ting på blivande succéspelare och närstående ledare. Där blev också en härlig blandning av yngre och erfarna och en del äldre spelare.

Efter många framgångar, 13 VM- och EM-titlar av 16 möjliga (samt framskjutna placeringar i OS), kunde Bengan med gott samvete dra sig tillbaka och njuta av spelarnas, de andra ledarnas samt hans egna triumfer genom åren.

I framgångssagan om herr Johansson från Halmstad ska sägas att han verkligen tagit lärdom av sitt eget leverne. Under aktiva ledarkarriären liksom nu, är han en mycket uppskattad föredragshållare i ledarskap. Något som näringslivet både utnyttjar samt

tager erfarenhet av och han delar gärna med sig i mån av tid och möjlighet, sade han.

Det finns mängder av klokskap som framgångsrika idrottspersonligheter kan överföra till andra inom näringslivsgrenar, menar han. Det finns där till otaliga bevis för detta i form av just de grabbar som Bengan ansvarade för genom åren säger han vidare.

Under tiden med "Bengan Boys" var det minsann inte heller bara träning i det fysiska. Det var träning i det sociala inte minst och i, hur att möta och umgås och lära känna både den närmaste omgivningen (=laget och ledarna), hur övrigt bli bemött och att möta andra. Hur –specifikt- möta pressens representanter. Detta senare inte minst viktigt, enär dessa ju ger en synergieffekt så att man kunde utnyttja och få sponsorer i högre grad, berättade han. Det var dock inte bara allvarliga ämnen utan det hela uppmjukades med "practical jokes" i gruppen, dels för att höja stämningen men också att pröva vännen.

Man hade inom landslagets ledning och spelare tillsammans skapat regler som sedan kom på pränt i "Landslagets Lilla Blågula". En häftad skrift som då hela tiden uppdaterades och nu berättades om. Den var "inte var till salu" även om Bengan använde den som del och stöd i sitt anförande.

Det är en fullkomlig omöjlighet att kortfattat berätta allt och citera alla utsägelser som den gode Bengt Johansson använde under sina dryga en och halvtimma, utan vi låter oss nöja med vissa viktiga ledord, kortare meningar och små enkla råd som kan var nog så omtänksamma att tänka på emellanåt (utan någon kronologisk ordning):

- Kärlek, empati
- Värme o omtanke, visa hänsyn
- Behandla andra som Du själv vill bli bemött
- Låt dem Du leder, må bra
- Ödmjukhet
- Trygghet > Självförtroende > Motivation > Laganda
- Först leder man sig själv därefter leder man andra
- Ha positivism som mål, är bara det, ett mervärde.
- Njut av stunden, tänk som Bamse: Härligt, roligt och tänk på sekunden innan Du får honung.
- Medverkan – samverkan
- Sök ha visioner

Där fanns och finns otaligt mer från Bengt "Bengan" Johanssons budskap och förmedlande, men ryms inte här. Dessutom visades rörliga inslag från landslagstruppens många upptåg, andra tillfällen och många förberedelser.

Det ska sägas att det var flera av våra medlemmar inom ÖLIS som i sin spontana yttring tyckte att föredraget var både nyttigt, roligt, medryckande och att ta med som lärdom. Allt går inte, men mycket kan bäras med i en framtid, menar undertecknad.

/Bilder tagna av Reingar Johanson, se nedan./

Sven-Arne Ahlberg

Årsmöte/Vårsmöte 2010 och 25-årsjubileumsfirande

Den 7 april avhöll Idrottshistoriska Sällskapet årsmöte gällande verksamhetsåret 2009. I anslutning till detta passade Sällskapet på att fira 25-årsjubileum.

På initiativ av en av grundarna till Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap, Thomas Eklund hade han bl.a. verkat för att vi hade en mycket uppskattad föredragshållare till detta vårt jubileum. Det var den kände radio- och TV medarbetaren Tommy Engstrand. Han berättade om sina möten med kända idrottsstjärnor, kollegor och andra celebriteter av olika slag. Tommy avtackades med applåder av de närvarande nöjda medlemmarna (lite drygt 225 personer). Att de var nöjda kunde konstateras av att han fick applåderna av den stående skaran!

Innan detta skedde hade sedvanligt lotteridragning skett och Thomas Eklund, via bildspel, presenterat framstående personer i Sällskapets 25-åriga historia. Där fanns med i ett uppräknat antal såväl grundare/stiftare, engagerade medarbetare och celebra gästföreläsare genom åren samt om programutbud, däri ingick också något om de olika utställningarna som förevarit under åren. Mycket uppskattat. I sammanhanget ska omnämnas att Thomas Eklund tidigare hade sett till att alla medlemmar erhållit en mycket trevlig jubileumsskrift i brevlådan, dessutom åstadkommit att det finns en separatutställning i våra lokaler på museet i temat om våra 25 år.

Årsmötesförhandlingarna leddes av landshövding Rose-Marie Frebran och några av styrelsens ledamöter avsåg sig fortsatt förordnande, såsom att mångåriga (efter 10 år) och populära ordförande Rolf Hallgren, sekreteraren Lars Ehlin och kassör Lars-Gunnar Rosmark avtackades i samband med detta. Nyval skedde på ett antal ledamotsplatser och nya styrelsen för verksamhetsåret 2010 ser därför ut som följer: Bo Astvald ordförande, Ragnar Johansson vice ordförande, Laila Sunesson sekreterare, Sven-Arne Ahlberg vice sekreterare, Håkan Aldevik kassör och övriga ledamöter är Bo Ericson och Göran Gunnarsson.

Väl att märka så valdes Rolf Hallgren in i Valberedningen och där tillsammans med Thomas Eklund och Sven Bergström.

Innan årsmötesförhandlingarna avslutades valde och beslutade årsmötet om utdelning av hederstecken med åtföljande diplom. Prisutdelare var Rose-Marie Frebran och de som hedrades var Rolf Hallgren som ny hedersordförande, Marianne Dahlberg, Lars Ehlin, Gunnar Gunnarson, Kurt Löfvenhaft, Johnny Lindahl och Asta Skaremark som hedersledamöter, Sven-Åke Dahlberg, Thomas Eklund, Berndt Eriksson, Olov Gustafsson, Gunnar Hagsten och Rolf Sund som hedersmedlemmar.

Ordenssällskapet Svarta Handen 43 i Örebro (förkortas i dagligt tal SH 43) kunde - efter hedersbetygelsernas utdelning - ges möjlighet att utdela två ungdomsstipendier om 2000 kr samt två glasstatyetter utförda av Reijo Stävenborg och kallas "årets Orvar", till en pojke och en flicka som gjort framstående insatser inom Örebro SK Ungdomsverksamhet, därtill landslagsaktuella för sin åldersgrupp. Dessa två var bandyspelaren Jesper Öhrlund och innebandyspelaren Sarah Sörman och prisutdelare var förutom ordenssällskapets hedersmästare Pelle Jacobson, Tommy Engstrand. Denne man kunde sannerligen visa hur man värdsamt gratulerar vinnare medelst - nästan - kunglig bugning. Rungande applåder erhöi båda ungdomarna.

Därefter vidtogs en utsökt måltid i Wadköping Utbildningscenters matsal där lite mer än hälften av årsmötesdeltagarna deltog.

En hel del bilder togs av Mickael Sundberg varav ett antal kan beskådas i anslutning här.

Sven-Arne Ahlberg

Höstmöte 2009

Stefan och Johnny Holm gladda rekordpublik

Att många skulle komma när vårt Sällskap inbjöd till höstmötet den 18 november var väntat. Men att mer än 300 lockades av Stefan Holm och hans pappa Johnny Holm, var fler än vi räknat med. Alnängsskolans aula var till bristningsgränsen fylld denna kväll.

Stefan och Johnny berättade tillsammans om den sagolika höjdhopparkarriären, och deras framställning stöddes av filmavsnitt. Johnny har ju dokumenterat sonens framfart mot höjderna, från tidiga ungdomsår på Tallmovallen i Forshaga till tävlingar på världsnivå med OS i Aten 2004 som höjdpunkt.

Hur är det möjligt att en kille som Stefan kan hoppa 59 cm högre än den egna längden på 181 cm? När vi ser bilden på Stefan, som med armen uppsträckt markerar hur högt han hoppat, verkar prestationen nästintill ofattbar. Stefan har ingen annan förklaring till det, än att han begåvats med en toppfysik, som han trimmat med hård, målmedveten träning samt att han utrustats, och det är det viktigaste, med en psykisk styrka, en vinnarskalle.

Var det kanske det som gjorde, att han vann guld i Aten?

Det enda Stefan beklagar är, att han inte lyckades hoppa högre än den där "långa göteborgaren". Patrik Sjöberg höll ju som bekant världsrekordet ett tag på 242 cm. Patrik var, enligt Stefan, den i världseliten som haft den bästa tekniken.

Att skryta över sig själv ligger inte för honom. Stefan karakteriserar sig själv i tävlingsammanhang som en osocial person. All inre kraft gick åt till den egna uppladdningen – han umgicks aldrig med sina medtävlare. Som förberedelse föredrog han läsning, och sin breda allmänbildning har han bl.a. visat som vinnare i TV-tävlingen *På spåret*.

Stefan slutade sin karriär som 32-åring. Han gjorde det vid precis rätt tillfälle, säger pappa Johnny, nämligen när han fortfarande stod på topp. Det enda som Stefan möjligen numera saknar är när ett fullsatt stadion taktfast klappar händerna inför hans hopp. Men träningen på 3-4 timmar varje dag på året är inget han längtar tillbaka till.

Pappa Johnny har betytt oerhört mycket för Stefans karriär. Han började som skjutsande förälder och blev så småningom hans tränare. Viljo Nousiainen, Patrik Sjöbergs tränare, kom därvid att betyda mycket. "En tränare i världsklass", säger Johnny om honom. Det är framför allt en säker blick för höjdhoppningstekniken som gjort Johnny så framgångsrik – så duktig att han idag är Svenska Friidrottsförbundets grenansvarige i höjdhopp.

Johnny och Stefan är två glada och sympatiska värmlänningar, som underhöll publiken i nästan två timmar. De kompletterade varandra fint, och de verkade trivas, när de stod på scenen inför mer än 300 åhörare. Det var inte bara en far och son som framträdde utan även två mycket goda kompisar.

Text: Lars Ehlin

Årsmöte med pingis och Bengt-Åke

Vårt Sällskap höll traditionellt årsmöte den 18 mars. 200 personer kom till Alnängsskolan eller Wadköpings UC, som det numera heter, för att fatta kloka beslut och låta sig underhållas..

Årsmötet inramades av pingis och Bengt-Åke Gustafsson. Örjan Kylevik och Simon Itkonen är namnen på två bordtennisspelare i världsklass. Båda är handikappade och deltog i OS i Kina i höstas. För oss åskådare var det en nästan överklig upplevelse att se deras fenomenala uppvisning vid det gröna bordet. Den legendariske ishockeyspelaren och ledaren Bengt-Åke Gustafsson berättade om sin spelarkarriär, som började på 70-talet i Karlskoga och fortsatte med fantastiska framgångar i Färjestad, Washington Capital och Österrike. Men ett liv som tränare hade han inga tankar på. Tillfälligheter kom dock att ändra tillvaron, och succéerna så småningom som tränare för Tre Kronor hör till ishockeyhistorien. Ishockey var ju det enda han kunde med endast en 9-årig grundskola som bakgrund. Han berättade inte särskilt mycket om människor han mött under sitt långa ishockeyliv, vilket kanske var lite synd. Det gjorde han inte heller när han fick frågan om sitt förhållande till arge TV-kritikern Niklas Wikegård. "Vem är det?", undrade han. Det var en bra forechecking på en närgången fråga.

Årsmötet hölls i en trevlig atmosfär med Raul Björk som humoristisk klubbförare. Återigen pressade han Rolf Hallgren på den knepiga frågan vad "oförändrad medlemsavgift" innebar. Som vanligt blev Rolf sedan "enhälligt" omvald som ordförande. Vår kassör Lars-Gunnar Rosmark fick även kommentera resultaträkningen för 2008, som visade en vinst på 10.230:- Vinstgivande verksamheter utdelar, menade han, ingen bonus, så styrelsen har inte berikat sig i år heller.

Styrelsen fick denna kväll två nya ledamöter: Olle Bursell och Bo Eriksson. Rolf Hallgren tackade därför de två avgående, och då framför allt Kurt Löfvenhaft, som under en lång följd av år utfört ett fantastiskt arbete i Sällskapet. En lång applåd från den 200-hövdade publiken visade allas uppskattning av Kurt.

/Lars Ehlin

Höstmöte 2008

Mats Strandberg roade en rekordstor publik

Mats Strandberg, "Radiosportens smattrande ordkulspruta", var Sällskapetets gäst vid höstmötet den 20 november. Mer än 200 medlemmar kom till Alnängsskolan för att lyssna på denne radioveteran med 40 år bakom miken.

Strandberg är inte bara en rapp radioreporter utan även en skicklig imitator. Imitation är en svår konst. Den ska handla om "kändisar", ska härma röster, ha ett roligt och något karikerat innehåll samt vara lite elakt. Publiken uppskattade i hög grad hans underhållning. Där fanns politiker som Erlander, Fälldin, Ingvar Carlsson, Göran Persson och Maud Olofsson, som är en så aktiv "vindflöjel", att hon kan ersätta kärnkraften. Att Ingmar Stenmark genom sitt lågmälda och lite tvära sätt snärjt en del journalister berättade Strandberg om. Stenmarks svar på frågan hur man kunde memorera en slalombana, är det mest kända fallet. Att söka förklara något för en "person som inget begriper" har ju blivit bevingat. Många uppskattade även lustigheten, att staden Gävle planerade att anställa Billy Butt som julbock på torget – ingen skulle tända på honom.

Mats Strandberg hann även berätta om idrottsstjärnor som Björn Borg, Mats Wilander, J O Waldner, Jörgen Persson och Zlatan. Om pingisstjärnan Persson menade Mats, att han oförtjänt kom att få stå i den mer mediale Waldners skugga – vid pingisbordet var de jämbördiga. Björn Borg var långsint och "ingen lätt person att hantera", men han stod alltid vid sitt ord. Och Zlatan är idag "mediernas guldgris" med sin sammansatta personlighet.

Mot sina kolleger bland sportjournalisterna var Strandberg både kritisk och berömmande. Många är mycket kunniga med det verbala fenomenet Lars Grankvist i täten, medan andra mer intresserar sig för stjärnornas privatliv än att analysera deras insatser på planen.

Om sin syn på den kvinnliga idrotten kunde Strandberg konstatera, att den i många avseenden håller världsklass. På manssidan finns inte alls så många lysande stjärnor. Fotbollsherrarna med egentligen endast en stor profil kan t ex inte mäta sig med sina kvinnliga kolleger.

En rekordstor publik tackade vår gäst med varma applåder.

/Lars Ehlin

Årsmöte/Vårsmöte 2008

Onsdag 26 mars

Alnängsskolan

Mötet inleddes på sedvanligt sätt med fika i Alnängsskolans matsal. Många hade slutit upp redan vid 17.00 tiden för att hinna umgås och tala gamla idrottsminnen, samtidigt pågick tipspromenad och försäljning av ett antal lottringar.

Kl. 18.30 verkställdes dragning på lottringarna. Som vanligt var detta förberett och Bo Astvald styrde lottdragningen med god pondus. Därefter meddelades resultatet av tipspromenaden. Vinnare blev Bo Eriksson, Länsförsäkringar som lyckats träffa rätt på 9 av de 13 frågor som Gunnar Gurman klurat ut. Sven-Arne Ahlberg var den som övervakade tävlingen.

Efter dessa ceremonier tog årsmötesförhandlingarna vid.

ÅRSMÖTET

Ordförande Rolf Hallgren hälsade nära tvåhundra medlemmar hjärtligt välkomna varefter han berättade om planeringen för kommande år, han sammanfattade därefter kort 2007 års verksamhet.

Rolf H berättade också att lokalen i Läns museet fått en ny attraktion, en multimedia utställning. Här kan man med ett enkelt handgrepp få se diverse guldkorn hämtade från SVT: s filmarkiv. Utställningen kommer preliminärt att invigas fredagen den 4 april.

Till ordförande för årsmötet valdes Raul Björk och till sekreterare för mötet valdes Lars Ehlin.

Årsmötet löpte på utan några konstigheter. Verksamhetsberättelsen godkändes, ekonomisk rapport godkändes efter en smärre justering, ansvarsfrihet meddelades och valberedningens förslag godkändes. Medlemsavgiften för kommande år fastställdes som oförändrad Allt var avklarat på en dryg halv timma.

Rolf Hallgren blev omvald för 7 gången och tackade för förtroendet. Han uttryckte glädjen över att få leda det idrottshistoriska sällskapet.

Så var det dags för kvällens föredragshållare Rickard Fagerlund.

Vid vårt årsmöte den 26 mars gästade oss en spännande man som det ofta blåst snålt om. Hans namn är Rikard Fagerlund, mest känd som stridbar ordförande i Svenska Ishockeyförbundet, men även med ett förflutet som ishockeylirare i Södertälje SK. Den uppemot 200 personer stora publiken fick lyssna på Rickards tankar om svensk och internationell ishockey.

Rickard har ofta stuckit ut hakan och aldrig undvikit vassa formuleringar. En av dessa har handlat om spelare och ledare i svensk hockey. Han har ibland beskyllt dem för att vara lata, penningsugna och i avsaknad av målinriktning – att inte brinna för att vara bäst. Av förbundskaptener för Tre Kronor har han bara krävt en sak – guld, guld. Det är kompromisslöst! Dessbättre har landslagsspelare och förbundskaptener ofta levt upp till kraven, annars hade de fått med Rikard att göra. Bland många framstående världsstjärnor i Tre Kronor sätter han Mats Sundin främst – både som spelare och ledargestalt.

För några år sedan var Rikard riktigt ute i blåsväder, när han hävdade att tjejer inte skulle ägna sig åt ishockey utan i stället tänka på sitt utseende, männen till behag. Ett svenskt damlag hade t ex inget i OS att göra. Denna provokativa uppfattning tar han idag avstånd från, och han ägnar numera stor tid åt internationell, kvinnlig ishockey. Han tycker dessutom att svensk damishockey har blivit mycket bättre de senaste åren.

Rikard framförde även tankar om europeisk ishockey. Med Ryssland som ekonomiskt tongivande land borde en europeisk hockeyliga kunna bli en allvarlig konkurrent till NHL. Varför skall alla skickliga spelare hamna på andra sidan Atlanten?

/Lars Ehlin

Höstmöte 2007

Onsdagen den 14 november

Plats: Alnängsskolans aula

Rubrikernas man, Pelle Swing, vår gäst vid höstmötet 2007

Sverige är en nation full av framgångsrika brottare, namn som Ivar Johansson, Acke Grönberg, Gustav Freij, Frank Andersson och många fler har placerat Sverige i topp på den internationella brottningskartan. Till dessa legendarer hör i hög grad Pelle Svensson som en av de allra främsta och kanske också vår färgstarkaste brottare, känd som "Pelle Swing" och "Silver Pelle". Idag lika känd som advokat Pelle Svensson. Både som idrottsman och advokat har han haft förmåga att skapa stora rubriker.

Pelle från Ångermanland var redan som ung mycket stark och storvuxen. 1963 debuterade han i VM där han som 19 åring blev VM-fyra. Året därpå tog han olympiskt silver i Tokyo. 1970 var han oslagbar, Pelle brottades 114 matcher, och vann alla, inkl EM i Berlin och VM i Edmonton. Under åren 1962 - 1974 vann han alla SM-guld i sin viktklass.

Pelle var med i tre olympiader. 1964 silver i Tokyo, fyra 1968 i Mexico, i München 1972 blev han skadad och måste avbryta turneringen.

Skadan tvingade Pelle att vila, under tiden skrev han en bok som blev mycket uppmärksam. Boken gjorde att han mer eller mindre kom att inleda karriären som advokat. I boken berättade Pelle Svensson om att han under en tid fått hormonsprutor av en känd professor. Injektionerna avsågs öka muskelmassan och höja prestationsförmågan. I media uppstod en våldsamt debatt som gjorde Pelle till TV-kändis och orädd debattör. Känd, men inte som brottaren "Pelle Swing" utan som advokat Pelle Svensson.

För vår ordförande Rolf Hallgren var det en stor glädje att få hälsa Pelle Svensson välkommen som vår huvudgäst vid höstmötet 2007.

Om Pelles mycket intressanta föredragning i Alnängsskolan kan du läsa [här](#).

Över 250 medlemmar (rekord) hade hörsammat inbjudan. De första kom redan två timmar innan det var dags för Pelle att inta scenen. Många idrottsminnen och historier, både sanna och osanna berättades under gemytliga former över kaffeborden i Alnängsskolans matsal. Många passade också på att få några ord med Pelle samt köpa och få några av hans böcker signerade.

Årsmöte/Vårsmöte 2007

Årsmötet 2007 avhölls den 21 mars i Alnängsskolans aula. Vanligtvis har föreningar och sällskap problem med att få medlemmarna till sina årsmöten. Örebro Idrottshistoriska Sällskap är dock ett undantag.

- Kul sällskap det här. I inbjudan står det att mötet börjar klockan 18:00 och det är fullsatt redan klockan 17:00.

Yttrandet föll vid ett annat tillfälle av en ny medlem i Sällskapet. Ovan nämnda gäller vid alla våra möten och naturligtvis även för årsmötet 2007 vilket inte är konstigt, med gäster som Bosse Hansson och Lena Jonssons dansstudio finns alla förutsättningar för en lyckad kväll vilket med råge infriades. Att dessutom årsmötesförhandlingarna som vanligt flöt snabbt, effektivt och på ett trevligt humoristiskt vis kan vi tacka rutinerade mötesordföranden Raul Björk för. Efter förhandlingarna var det dags för Lena Jonssons dansstudio från Hallsberg. Tre ungdomar med fina internationella meriter (bl.a. pallplaceringar i VM-tävlingar) visade upp ett antal danser. Varma applåder visade att publiken uppskattade uppvisningen.

Så var det dags för Bosse Hansson att äntra scenen. Bosse har ett brett register. Under sin över 50 år långa karriär som sportjournalist har han upplevt inte bara idrottshistoria utan även radio- och tv-historia som han förmedlade på ett mycket trevligt och ödmjukt sätt.

Höstmöte 2006

Pia Sundhage kom, sågs och segrade

Högt ställda förväntningar infriades när Pia Sundhage äntrade podiet vid höstmötet 2006. När Asta Skaremark avtackade kvällens gästföreläsare med orden "Det här var riktigt, riktigt bra," instämde alla 160 gäster med en varm och lång applåd.

Pia blandade sång och musik med minnen från hennes mycket innehållsrika liv inom idrotten som inte gett henne rikedom i form av pengar men väl rikedom av upplevelser och fantastiska möten med andra människor.

Pia växte upp i en mycket trygg familj som dock var totalt ointresserad av idrott men Pia behövde inte ta på sig den förväntade flickrollen att spela brännboll utan hon fick odla sitt intresse att spela fotboll med grabbarna. "Huvudsaken är att du har roligt," sa pappa.

Säkert kände många av oss åhörare igen sin egen barndom när Pia berättade om hur hon och hennes kompisar hemma i Ulricehamn ställde ut två stenar här och två stenar där som mål och delade upp lagen. Sverige mot Sovjet eller Västtyskland. Att vara ensam tjej bland alla grabbar kunde ibland vara tufft men med lite list gick det bra. Under ett par års tid kallades hon för Pelle och det var endast ett par invigda som visste att det var en tjej som spelade med i laget.

146 landskamper

Som 15 åring fick hon ett brunt kuvert från fotbollsförbundet i vilket det fanns en kallelse till landskamp i fotboll. Så småningom kom det 145 bruna kuvert till, alla med samma innehåll, och Pia kände det lika stort varje gång

Att Pia Sundhage är en "ikon" inom svensk damfotboll är inte svårt att förstå när vi hör henne berätta om allt hon upplevt dels som spelare dels som ledare. Under en tid var hon proffs i fotbollens hemland Italien. Pia blev överraskad över att man i Italien låg efter Sverige i vissa avseenden, exempelvis inom träning och förberedelser innan match. Ledare sprang omkring och förpestade luften i omklädningsrummet med cigaretter och cigarrer innan match. Uppvärmning var det inte tal, först måste presidenten hälsa på och önska lycka till.

Spelarkarriären avslutades i Hammarby IF Damfotboll där hon dessutom blev spelande tränare under två år.

Tränare /Ledare

Efter spelarkarriären blev fortsatt satsning på fotboll, nu som tränare i USA, i Philadelphia Charge och Boston Breakers. 2003 utsågs hon till årets tränare i amerikanska proffsligan.

Från Boston till Örebro är en lång väg men Pia trivs i Örebro. "I Boston kunde det ta tio minuter att komma upp ur garaget, här tar det tio minuter med cykel till Behrn Arena, det är skillnad det. Alla talar om gnällbältet, men det har jag aldrig upplevt. När jag är ute med min boxer som förresten heter Cruyff Pelé Beckenbauer möter jag många människor som gärna stannar och pratar, då får jag tillfälle att prata fotboll då trivs jag. I Örebro kommer jag att stanna åtminstone ett år till".

Sköna avslutningsord för oss fotbollsintresserade örebroare.

RE

Årsmöte/Vårsmöte 2006

Årsmötet avhölls onsdag 22 mars 2006. Ragnar Skanåker, flerfaldig olympisk mästare, gästade årsmötet.